64

~~64~~ Mss

~~12~~

ਨਾ ਪ੍ਰਿ ਸ੍ਰਿਸ

ਜ੍ਰਿਤ

ਅਸਵਾਂ ਦਾ ਜਹਿਰ

(ਸ਼ਮਾ) ੧੦੩੨)

64 Mss

ਦੀਵਿਆਤ ਰੰਗਾਵੀ

بسم الله الرحمن الرحيم

الله واحد رب توں تیرا سچا راج
الہی آدم جی کیتوئی آبو خاکی تھیں کل
بندے ماراں رگاں ہڈیاں ہو تھیں چام
بولن لذت رب تھیں بچھن ہور بجھین شہوت
الہی شہوۃ عقل دتو آدم نوں عقل ملکاں
عقل دتو نوح مرداں ہک دہواں عورتاں کوں
حیوان چنگے نی تہ تھیں عبدے جیکوں کریں گناہ
عقل علم ایمان حیا آدم کوں ہر چار
علم جہل ایمان شرک بچی شرم سوال
رزق ایمان نہ ودہ گھٹ ودہی رتبہ مال
سنق سوہی جو تھیا نصیب ماجہ نصیبوں نال
تقدیر الہی دو وجہ قطع معلق ہے
بندے جاگھاں خیر وچ نادین ناوچ رحمت بند
نیکی توبہ دل بگھی دم دانا ہو وساہ

جو کجھ کل جہان ہی سبھ تیرا محتاج
بادی تھیں دم آدم تاہیں آتش کنوں غصہ
ھیرا ہو ہو جری وال یہ ما تھیں کم
ہور ارواح ربی تھیں بچھیں بجھوں شہ [illegible]
شہوۃ ہک حیواناں تاہیں نقل الہی [illegible]
نوح شہوۃ عورتاں ہک دہواں مرداں کوں
عمل کریں ملکیوں ودا روشن ہووے راہ
چار انہاں ندی دشمن اہیں راہ کھڑے [illegible]
غصہ دشمن عقل دا کردا صحیح زوال
نال عبادۃ رتبہ ودہی نال نہ ردو مال
مال برابا رزق ہی رکھن صحیح جنجال
عمر قطعی خیر دعا معلق نوں پھیرے
ہر دم نال سمہالیں اللہ عبدے الکھی مند
[illegible]ر بہ فرصت منذے جو کجھی سولاہ

توبہ معنی کیا کجہ اعین عاصی اگہ سنا
پشیمان کیتے کتھین جیہید ہووے دایم کریندا

وہ قصد گناہ نہووے موڑ جو کجہ عمر نقا
ایہ توبہ دی معنی عاصی وچ کتابان آئد

علم حلم نماز سخاوت موجہر کھاون خواب
موجہر سخن لوکان نون ملنان کرتوں [illegible]

جیہی نیت تیہی برکت حضرت کہیا صحیح
جو کر جے دنیا تی نال نواہو ریہے

الٰہی بہت گناہین عبد عاجز طاقت دہری عدلے
فضل کرین توں رب غفور اساڈیں اتہ بدلے

جی سارسیں توں بکر بیسیں جیہد بندہ تیرا
جی توں راضی اینویں ہو سیں وس نا ہیں کجہ میرا

اللہ واحد رب توں عبد اللہ تدہ غلام
ایمان بخش غلام نوں جتیاں کل تمام

توں خالق رازق فضل کنندہ واحد لاشریک
حضرت مرسل ختم نبیان کیتا ہیں تحقیق

بعد بلوغون فرض بندے نی اللہ واحد جانے
ہور فرض اس کچہی ہوندے مولی شناخت آپنے

اس رسالے ناد فرائض بعض لکھیا تحقیقے
جو اس پڑھی تس اندر روشن ربا [illegible] کرتار کیئی

باب اول در بیان صفت رب تعالی گوید

اکہ فقیر ربدی صفت تناد بیان
رب نال رضائی ظاہر کیتا جو کجہ کل جہان

ہک خان کیتے سلطان الٰہی کافر ظالم میر
ہک دوست کیتس قاضی ملان دنیادار فقیر

سبہنس کر وڑین بندے کیتس ہک نکو ہک ننگ
ہک غنی بہائیس تخت تی ہک [illegible]

عبد خلقت سب سوالی دتی خالق ہک [illegible]
اوہ ہر دم نال کریندا پرورش اینویں [illegible] صحیح

رب ہک آپ ہی ہک کہیا عاجز نا محتاج
رب حکمت سنگ قدیمی الٰہی سچا ربدا راج

رب لشکر آپ جہون تہا وارثی ہر دیا جو توانا
رب زور دیندا خلقت تائیں اپنیوں خزانا

حکمت آتش نے دریا واون بدل سینہ
ایہ حکم رہیدے وسن کندرن راتین لئے دینہ

دہ جن نار نور سوارے اتھی پھر چلیندے
کھری قرار تھووے انہاں حکمیدے اوہ ہندے

باجھ تہماں اسمان نکا ئیں کرسی عرش سمجھاوے
ایہا حکمت زمیاں تامیں ہوئیے شک نہ آوے

حکمت سر صحیح تحقیقے تین خالقدی عبدے
ایہ ظاہر دسن حقیقت باطن نال رضا ربدے

اوہی راتین اوہی دہ ہر تاثیر جداں
انہاں لی نون سردے ہووے گرمی گرم ہواں

جہیڑے ہین وجود وچ دل بیرون کدی نہ آں
واہ تہاندا انون جانون راضی جنہاں خدا

دل دریا سمندر ہو دو ڈونگھا کون ولیندا جاوے
جو دہ طبق دلیندے اندر تنبو والکون تانے

وچ بیڑی جیہڑی کیہر وچ ملاح مہانے
جو کو محرم دلدا ہووے سوہی رب پچھانے

بیڑہ بجھ شریعت حضرت دلوچ ذکر قیاس
جہیڑا بجھ وسواس شیطانی کیہر کفر بیاس

ملاح قول صحابان سند استون کرین تمیز
مہانا قول امامان سند استون یار عزیز

دل دریا بجہان نون اندر سر نہانی
روشن ہوندا انہانون جو کردے ذکر مدامے

خطری اندر چار وجہ سن کر سمجھ بھراواں
اک خطرہ شیطانی اکھی دو جہا نفسانی

ترکھا خطرہ ملکی جانو چوتھا رحمانی آواں
دو خطری دلتھیں دور کردو نوان بچا

خطرہ شیطانی شرع مخالف ہور حراموں
اس خطری نون دور کرتا ایمان رہی بقا

نفسانی خطرہ وہم دلیوچ شہوة لذة حلال
ایہ نفس ہواوں بند کر تا توں تھیسیں خیال

خطرہ ملکی وہم عبادة دلیوچ کرین جاری
ایہ نقل ارشاد العارفین جتھیں بیت سوارے

رحمانی خطرہ معرفت دلتی شوق لقا
ایہ شوق تجلی سینے ٹھنڈے جو کردی یاد خدا

سہنس ہزار تجلی دسن ہر ساعت ہر ویلے
ذکری والی صیقل دلتی رکھین یاد دہیاڑے
اندر جسے آدمی رب کیتے پنج دریاو
اول دریا حرص دا دوجہا شغل پچھان
پنجواں پچھ تفکر سندا سنتوں یار سنجان
جی چاہین دریا حرص تھین تاہین لنگھین پار
دوجہا دریا شغلدا دنیاوی فکر پچھان
غم دنیاوی ناتوں کھاہین نا کر بہت پسار
غفلت دی دریائے اندر دلنوں تھیے سیاہے
پنجواں دریا فکر دا وہم دلبوچ رہندا
پنج دریا پنج کشتیاں تفسیر جنہیں آدا
نا رب صورت رنگ ہی نا کا رب مثال
نا رب فکر تردد حاجت نا شادی دلگیری
نا رب کھاون پیون شہوت نا رب سوندا اٹھند
نا رب ڈیرہ کوٹ گھر نا رب محکم جاء
نا رب طمع نا رشوت ورثے نا رب چغل نہ ظالم
کسے نہین رب نا مصلحت مدد یارے بہور نکا

جنہاں نوں شوق الٰہی غالب ہوون اوہ سہیلے
لکھئے مصفات و مصقلہ القلب ذکر کہیا رسول پیارے
پنج اٹھان پنج بیڑیاں رکھیاں خوب نکا
ترجہا پچھ غمانڈا جو تہا غفلت جان
اٹھانوچ پنج بیڑیاں کیتیاں رب عیان
بیڑہ بیڑی قناعت سندے سنتوں پچھ ہنجار
بیڑہ بیڑی توکل والی دین سلامت آن
بیڑہ بیڑی رضائی سندے تا ہووی پار اتار
ذکری ہندی بیڑے جو شسین دیوے ربانے ساتھے
بیڑہ بیڑی توحید سندے دین سلامت رہندا
کرکر فکر تمیز تھین ہندوی بیت بنا
نا رب دہندا پہندا نا رب وہم خیال
نا رب ہسن رووں صحت زحمت جوانی پیری
نا رب جلن قرار کھلوون ناہ کتہا یوں رہندا
ناہن رب غنیم کو نا رب بیت کا
رب ناہ سنبد اکسے جماعت حق کنندہ عالم
جوکچھ بھاوے سو کری بے پرواہ خداء

نارب تکیہ جو فیر زیر تکیہ ناہ بلند
نارب سستے کاہلی نارب وہمی چپ
نارب کمی زیادتی فربہ ناہ سقیم
نارب ہتھ نہ پیر نی نارب اکھیں کن
نارب نارین ہڈیاں نارب مکہ نہ ماس
نارب دند نہ ہنوں لوہو لم پر سیو برے
رب حیاتی روحی باجھوں باجہ کناں شنوے
نارب عورت جتی بیتا نارب باپ نہ مائے
پیر پیغمبر اولیی جو کجہ کل آہیے
جو کجہ وہم خیال نی دلوچ عبد کرے
ناہیں رب کیہی جیہا نارب جیہا کو
ویکھو صفت رببید حکمت ہر ہر جا د ثنا
ہر ہر جا ہک صفت رببید جدی کرہو خیال
ذات رببید فکر کبھی فکری نہیں ہر جائے
اول آخر ظاہر باطن کلی صفت خداے
ذات صفات رببید قائم رہسے آب بقا
ویکھیں سنیں علم کلام باکی سنک رضا

رب ناہ وجود مفاصلہ مخلوقات مانند
نارب کری سیوہی نارب جہانو نہ ڈھب
رب ناہ برہنہ پوشش رجن بھکھو ناک قدیم
نارب پت ناواہ سر نارب لون نہ سن
نارب کھل زبان نہ نارب نک لباس
نارب دل کلیجا بہبہر لوون پاک صحیح
رب جیہی باجہ کلام کنندہ باجہ اکھیں بینائے
نارب خویش وزیر شریک نارب نسبت کائے
کسے کنہ نہ لدھی رب دی کر کر فکر رہیے
اوہ وہم خیال اپا نی خالق وچ آرادہیے
نارب سوتہ نہ بندا ہوون واحد ہی نہ دو
ہر مخلوق جو کینس پیدا کھندا اک خداے
یکساعت فکر صفاتہ عبادتہ لکھدے ستر سال
اوہ راہی کنوں روگردانی بی پرواہ آہیے
اوہ حی قیوم یکھا نو واحد دائم کرہو ثنا
اوہ جو کجہ رکھے سو ہی رہسے رہندا کل فنا
ایہ باقی مخلوق نا ہوسن ناہ فناد

خالی ست جہاتاں کولوں لامکان الٰہی
سمع بصر ارادہ قدرۃ علم کلاموں آہی

اوہ دایم ہوسے اُہی آہا جان ہمد نہیں تباہی
ہور حیات بجہیں تکوین ایہ مخلوق نہ آہی

باب دوم در صفت پیغمبر علیہ السلام گوید

اول صفت ثنا رب دے رب تھیں بعد رسول
وہ اصحابان کلی جملیاں کلمہ جنہاں کہیا
جان دنیا تی حضرت ایا اول ایہ نشانی
سخن قبول محمد آہا دلنوں آہا ذکر
پنج تی چالیہ یاران چالیہ باران تی چالیہ
جان باران ورہے تی چالیہ گذرے کیتا حکم خدا
آیا جبرائیل محمد تینوں رب سدیندا
ہو سوار سدہا یا حضرت ہیتہ آہا براق
اکوں رفرف جا ہک اٹی تتے بیٹھہ سدہا یا
اول آخر ظاہر باطن دوہیں بجہ جہانے
دہ سے سدا ہی کیتا نبری آد حبیب
کھی کلام رسول رب کیتس آپ محبوب
رب محمد وتہ دہنواں کوشے جہکن تھیں قریب
رب کیتا کرم رسولنوں دتس علم بجہا

پر ہو صلوتاں حضرت تائیں دایم تھیو قبول
کفری کنوں اللہ رکھی کلمی ایہ رہیا
جو بت دنیا آتی آہی ہوئی آہی فانی
ایہ ازمائش لوکان آہی دلنوں آہا فکر
ایہ تری قول معراج محمد آخر قول صحیح
جبرائیل محمد تائیں زمین تھیں لئی آد
کل ہنیا ندی سر تینوں اللہ ختم کریندا
ستاں کیاں اسماناں اتی اوہ رسول چڑہیا
گنبدی عرش قرار ہویا جان حضرت بیر لگایا
سہنس کروڑیں عاشق کندی حضرت کوں تائیں
ظاہر باطن سرخرائی کیتم تدہ نصیب
دتی رب پیغمبری حضرت تھیں نصیب
قول دو جہا وتہ ایہ بھی ناہیں تھیا الغیب
جتھے ملک نہ آدمی تھے ملیس جاد

فریب

جان بهرایا عرش تهین کیتس امر بیان
امر تهی سبه الکهیس روشن تهیا جهان

باجه بیر جهانوں وین حضرت آهی انی مکش بند
غالب کری حضرت آتی جهانو بدلدی بند

حضرت سایه زمین نه پوندا حکمت تحه کیا
مت سائی تے میر دهری کو ایدو منع تهیا

یک ده اٹهن تے حضرت دهنوں کهیا
توں وه تهین اسان اونماز ده اتهایوں رهیا

حیوان سندے رکه حاضر هوندے اینویں تارجین
ایه تماشے تهہاں وکهاند جنهاں دلوں وطن

هکوارے حضرت جن نوں کهیا دو بارے نهی آیا
سبجی کهبے تهین کراهین فرکروت سدهایا

هیتهین راهین حضرت ظاهر جو کے هوندا آہا
اوه نکل زمین کهر نیدی اهی وسدا کیه نه آہا

بهت سیاهی بهت سفیدی حضرت الکهین ڈهے
دندا هی جو موتی جهکهدی وته دندانو وچ ڈهے

نک اچا بهروتی کالی منه دارهی تے نور
اس دائم مشک وجودوں آہا گلابی کافور

قدم هی رکه سکی میوه لنک کبی تهک سارے
تهک سنی بانی منهی هوندی جیهر آهی کهارے

منه برابر حضرت دارهی تر هیت عمر ورهے
وچ جمعتاں اچی دسدے عظمت نال کهلے

جهه سے مرد هزار بهکیندی حضرت آهی قوت
بعد محمد قیامت تائین ناهین کسے نبوة

شیرین سخن تحمل بهتا آهی بهت سخاوت
نرمی بهت دلاسا خلقاں بهت کرنیدے دعوت

تحه محمد مصطفےٰ مرسل تمان صحیح
اس جن ملائک آدمی خلقت سبه مطیع

سرخاناں سلطان حضرت کیتس ختم نبیان
اس نص کلام ربیدے آهی خبراں ایه صحیحان

ترمی دهان کهت اته مہینے هور بهی ورهے
اتهاں اندر نص تمام وچ حدیثاں صحیح

تریوه ورهیاں اندر نص کیتے رب تمام
ایه محکم اینویں تحقیق هویاے مسله تحه تمام

باجلیوں دا دریا

باب سیوم دربیان خصلت ہا مومن خالص

ایہ سولان صفتاں جنہوں ہوون مومن خاص صحیح | جو تحکم چلی انہاں اتی رہسو دین قوی
واحد رب رسول محمد تن جنہو ویکھو خلقاں | تاتساں مومن رب کرسی ودی اپر ملکاں
موزہ مسح جنازہ میت روا نماز جماعت | حضرت چاری یاری فاضل رکھو دوست بجات
حضرت بزرگ ابوبکر بجہ یاراں وچ صدیق | اس بجہی حضرت عمر ہی اینہوں فضل تحقیق
حضرت وہ عثمان بجہ حضرت وہ علے | وہ حضرت حسن حسین بجہ اینہوں خیر صحیح
بی بی خدیجہ بی بی عائشہ دوین بزرگ جان | دہیاں وچوں بی بی فاطمہ مولی شک نان
جنہاں یار اندا نہیکو جانو اس حقیقت ہے | حضرت معاویہ بزرگ جانو اسنوں برا نہ کہے
لعنت کرن یزید نہ آہی کیتے نہی رسول | اوہ مسلم آہا تساں لازم ناہیں کیوں چاہو عدول

باب چہارم دربیان ایمان

ایمان ہکو پنج آتن والی کافر مسلمان | فرعون ساحر منافق دو مسلم خلط عیان
ایمان فائدہ دنیا آخر کافر ناہیں مول | ایہ دایم دوزخ اندر ہوسن جھوں گئی بھول
ایمان فائدہ دنیا اتی بجہ منافق ہو | ایہ دایم دوزخ اندر ہوسے شک نہ آنو کو
ایمانیدا فائدہ دنیا جہان نہو | سے ساحر فرعون دی دائم جنت جو
ایمان فائدہ ناہ تس جو ایمان ونجاد | تس آخر فائدہ ناہ بجہ دائم دوزخ جاد
دنیا آخر فائدہ ایمان مومن ہود | انہاں رب نصیب بہشت کرے دکہ نہ ہسے کو
ایہ بجی فرقی ظاہر ہوے عبد ہی کتاب | مسعود ے وچ کنز نہیوں رکھی رب عذاب

باب پنجم دربیان ارکان ایمان گوید

اقرار زبان تصدیق دل ایہ مخلوق ایمان — توفیق ربوں تاثیر دوا ایہ مخلوق نجان

جو کجھ حضرت رب تھیں اندا سبھ کلی تحقیق — اوہ جہوں آکھن فرض ہے دل آکھن تصدیق

تصدیق دلوں اقرار زبانوں ایہ دو رکن ایمان — کافر کلمہ جیکو آکھی آوی وچ امان

ایہ باجھ شریعت رنج نکیجے قتل نکیجی بند — براکھان نہ دہریی استے جنگی کیجی جند

مال اسد اکھس نلیجی ایہ کل جانو سنت — ایہ دوزخ تھیں چھٹکارا لہے تھیسی لائق جنت

ایہ ستی حکم تمام ہویائی دلتی شرطاں کا — ایمان انن غیب تی غیبے علم خدا

اختیار امید ربی تھیں درنا جان حلال حرام — ایمانی ست شرطاں ایہن ہویاں سبہ تمام

من الہی ملک کتاباں نیکی بدی رحمانو — رسل قیامت مارا تہاں وصفتاں ایہ ایمانو

اسد منوں نال صفاتاں اسماں کل احکاماں — ایمان مجمل ایہو جانو اسد واحد دانا

حق ترازو پلصراط اینویں گور سوال — جنت دوزخ حق نبی منوں تھیوں نہال

محمد مہدی حضرت عیسی یاجوج ماجوج دجال — ایہ قیامت کنوں اُری اوسن زمیوں ظاہر حال

جنت دوزخ کرسی عرش لوح قلم ارواح — ایہ ستی باقی اسد رکھے شک آنی گمراہ

شرط بقا تری ظلم نکیجی شاکر در ایمانو — مت ایمان کھڑے رد کرئی اودو کہ جہانو

باب ششم دربیان فرض دایم ووقتی وکفایہ

دائم فرض پچھانی وقتی تر جہا فرض کفایا — ایہ بہت کتابیں میلے ثابت سبہ وچ آیا

ناف زانو وچ کجن فریضہ دو جہا سجہ ایمان — ایہ دویں فرض پچھانی دائم ہر ہر مسلمان

ترہی روزی ترہی نیت کلمہ حج زکوٰۃ — یاراں شرطاں چہ رکن پنجی وقت صلوٰۃ

پنج تکبیراں چار کرے حضرت چار مذہب حق — چار فریضہ وچ تیمم چاری علم بیشک

فرض وضو دے چار نی ستاراں بجہ رکعات — مسلے ست آمنت دی تری غسلے وچ نجات

نص حدیث قیاس بجہ ہور امتداد اجماع — سنتاں فرض قران ہے دلتی خوب نکاح

غسل جنابت فقہ جو پڑھنی پڑھنا بجہ قران — کل دعائیں اول فریضہ رب تھیں منگنا

ہر کسے دا علم فریضہ جت بجہن حلال حرام — کل حراموں ترک فریضہ ہر ہر مسلمان

نفقہ عورۃ کسب فرض رہناں ستر صحیح — ہتھ نہ لائی مصحف نوں جدوں بیوضو تھے

دلدا علم فریضہ بجہن بجہ نو نجی دین — کرنی طلب حلالدی ایہو ہیں بیچ یقین

ہکو آہ ورلی فریضہ عورۃ دہیاں پتر مرداں — ناد جنگا ہور پرورش کرنی سنگ ہووے جیہڑا

دو فرض مسائل عورۃ ایہ خیانت کری نہ تیسے — حکم بجا اسدا انی رد کری نا کھنے

کوہ ہیتہ کندھی کوٹھی بجھار یا کو وچ تکہا — جیں سنگ ہووے تیں کدہیں فریضہ تھیے ناد فنا

کسے شیر ماری یا مر یا بدا یا کا ہور بلا — جیں سنگ ہووے تیں فرض جیہڑا تھیے ناد فنا

حرج فقیراں دیتی مسکیناں جزیہ بجہ حلال — سپاہیاں نے علماواں خرچی عدلوں ترک زوال

جان ادشہری نوں کافر تکن غالب کری جنگ — کل نابالغ عورۃ مرداں لڑنا فرض لسنگ

اللہ سنے تا جل جلالہ ہر ہر نوبت فرض — فقیر کھی تریواری اکھی ایہ ناہیں فرض

فرض سلام الٰہی ایراوں بجہ سنیہا بھارا — فرض سلام الٰہی واحد نوں ادا کری جیتکارا

عورۃ کرنی فرض ہی جیں شہوۃ غلبہ ہو — عورۃ دا حق فرض ہے شک نہ انوکو

تکرار سنت ہکواری فرض بخش درود رسول
کوکھی برا خدا رسولی کول سنیدا زور
تره جانین وضو فرض جیہے جوجانین استنجا
مردی غسل جنازه کفن پورن نیچه سلام
ایہ انہیں کتابیں مسلے ثابت اسبابے وچ آئے
دوجانین عورت وچہن فریضہ جاں ماپیو رحمتے
ایہ فرض مسائل مردی یا عورت تھل رہائے
مریض بیگانہ پچھن تعزیت عورت مولے جاوو
ستہن جانین رخصت عورت گھرتھیں پیرو جاوے
پوشش گھنی کل کرنی چلے ہمیر لنگھاوے
ایہ جتھے ضرورت سخن کرنی سدا سخن نہ آوے
ہور ماپیو دی گھر وچہن جائز جی تہنا رحمتے
ہور فرض وچہی ایہ دیون جائز بالغی وضو
اس وچہن جائز داہی گھر جتھے عقد نہ آوے
جی مرد پرائے دولی جاون وچ دولی رن پرائے
ایہ حیلہ کیا کجہ لیتا نورن حرمت ہووے دور
پاجھون حیلے اتھ جی جیکو دولی جاوے

نیت فرض زکوۃ دی مالوں جدا قبول
ایہ روا رکھی یا جیب کرنی تارک فرضوں حج
لکھتے پتی فرض ہی لکھتی بجھیں ہنبہ
غزا مریضاں بجھن کفایہ امر معروف تمام
غرائب وچ مسعود فینہ وچ ترغیب ہدائے
پڑھن وچہن یا ماپیو تائیں خدمت کری نکو
حمام کوراں مہمانی مجلس جتھے مرد پرائے
اس گھرتھیں باہر لعنت وسدے رہندے جاں گھر وو
پڑھن وچہی ایہ گھر دی اندر جی اس علم نہ آوے
ہتھاں اندر عاصا بکری دنداں رور دیا
اس ہر ویکھی تس بدہی دسے بالی نظر نہ آوے
شرط ایہی تہناں خدمت والا حاضر کو دھودے
اس تے اعتباری ہتھ نہ آوے تا ایہ اوتھی جاوے
غسل دیوے وچ عورت فوتی جی ناہیں مونہہ ور نسا
ایہ دوویں دوزخ ترغیب صلوتی اندر خبر جہیائے
انگوسٹ ہووے دکھلا کراہیں گھتن وچ حضور
جاندیاں تی جوندیاں دوہاں دوزخ جاوے

ناں ہوندی وست جی حرمت زائل ہو
نظر کلام نکیجی مولی عورۃ ناں بیگانی
نکر ندسے پاس نا ناکو مردا وال
خوجی خسری ھیر نمرد بالغ بچہ غلام
کو دیہ پیرھاوا زن باہر کدی ویکھن مرد پرائے
برا عذاب دیوثی نا ہیں اس شرمندے رو
ایہ مسلے ثابت اٹھیں کتابیں مومن بچہ جواب
عبد اللہ نظر زنان ھی کیجی سمجھ نظیر
نظر کریندیاں صبر نا دی اکھیں نے اندام
ناکجہ کھاون ناکجہ پیون سکار قبہ بہر نا
جو زن بیگانی کو دک نظر تہاں کیا گناہ
ایہ حکم تہاندی باب ھی جنہاں شہوت ہووے غلبہ
جو کرن لواطت کودکاں اوہ کندی ھیتہ دیا
یا وچ ہندیہ رکھی جتھی کرنی بول
تری شاہد ہوون زنا دی قاضی اکی کھن
جی کم ہیان تھین اک ورہ نا ہین حد تمام
عاقل بالغ مومن چار اصیل جمیع گواہ قبول

جاون انہاں جائز اھی شک نہ انوکود
ران ناں پلیاں تر کل سینہ اتھی نظر حرام
اکھیں نک نادسن کلہاں لب تھین صحیح زوال
نزدیک زناندی وکجن انہانوں اھی کل حرام
دیوث شریعت اسنوں کھیا ایہی دین وچ جائے
کھیا رسول دیوثی نا ہیں اس نہ جنت بود
خلاصی وچ ترغیب خزانی بجھو ھو نواب
جو غیر شریعت نظر ھی تس مت بہت فقیر
رب وسارے غافل تھیے کیوں پائی آرام
سمجھ وجود اتھی نہ غافل جنکا اھی جرنا
انہاں سار قلعی ہیس اکھین سر تھیس سیاہ
ایہ مسلے وچ کتاب دی تحفۃ الطلبہ
یا توں مناری ستیے یا بھاہی وچ جلا
ایہ وچ ہندیدی ماری علماواندا قول
رد شہادۃ انہاں اھی ہر اسے در کی جھن
ایہ مسلے وچ مسعودی اھن گیتے رب عیاں
جو مرمیدانی سر مجھو ایہ ویکھن وچ دخول

ثابت ہووی زناتاں ویکھن اتہ اداد
عاقل بالغ مومن حر صحی نکاح دخول
زناکری اقرار مرد یاکاکری نسا،
اتہ قید اکھی بک ہور بھی اکھاں سن خوا،
ہر اقراروں پچھی اسنوں قاضی دور کرے
ہر ہر واری غائب ہووے قاضی کنوں مشی
جی مرد ویکھی زن زناکرنیدے وچ گھر دیاد
جی اس زانی ونجی نس گھر دے وچ نساء
جی مرد ماری اتہی رن نوں مرد شرع بکاد
جی مرد ماری زانی مرد نوں اینویں بچہ نسا
رن کسیدی ہور کریٔی زن حاضر خصم تداد
ایہ مسلے وچ خزانی لکھے وچ خلاصی آد
عاقل بالغ مومن حر صحیح نکاح دخول
سو درہ بچہ کواری تائیں اسے جس شراب
بندہ ہووی نصف تے ہووے ہیوی مستے خمر
لواطت عورۃ وطی حیواناں مرد حیض نفاس
کو ترک کری نمازی کنوں یا جورے بھناں

چہ شرطاں ایہ محصن ہوون ہووی تدہ فنا
پنج شرطاں اول جس وقت دخول زنا فنا قبول
شاہد اتھی شرط نا کیجن ایہ فناہ
اقرار کری چہو وارے زانی قاضی اگی آ،
چوتھی واری جی بہر آوے قاضی حکم کرے
ایہ وچ کنز الدقائق مسلہ لکھیا سن درویش
اتہ رخصت اتھی مرد نوں جو ہر دو کری فنا
اتہ حکم نہیوں مرد نوں جو زن کری فنا
جی شاہد ناہیں مرد نوں اندر شرع فنا
جی گھر اندر ماری دوہاں کبھی ناہ فناہ
دعوی ناہیں ہور نوں جیکو جہیرا یاد
اینویں وچ محیط دے وچ نصابی آد
ایہ چہ شرطاں جی عورۃ مرد زنا فناہ قبول
غلام کوارا برنیا ہووی زناہ پنجاہ حساب
اس ادہی حد اصیل دی چالیہ دری امر
ایذا مومن نوں مرتھن مند کفر تعذیر ایاس
ایہ مسلے فی تعذیر دی کیتے رب عیان

کھت حدون تعذیر اُنھانوں جو قاضی فرماد | تری درمیان نھین کھت تمارے استھین اتی
کو کلمہ کفری اکھے نہ بھردا تریدہ رکھو بند | استھین بھی قتل مردنون عورۃ دائم بند
جو اکھن کلمہ کفردا ہوندی دین فقیر | جو تائب ہوون کفر نھین ناہ تنھان تعزیر
کو کفر کھی تا عمل تس ہوندی کل فنا | ایہ کھی خیفہ تائب شافعی وۃ فرنیکی آء
لنگ لنگیدا کہیں آیا خون خونیدا کر | ست ستیندی لادمنولی قیامت تائیں حر
ایہ مسلے ثابت انھیں کتابین اسانے وچ | غرائب وچ خلاصی لکھی لکھے وچ ھدائے

باب ہفتم دربیان طلاق کوید

طلاق رجعی رجوع حلال بائن نون نکاح | تری کھی تا کری حلالہ اینویں خاصہ راہ
شرطان پنج طلاق رجعی اول جمع کیھے | دوم طلاق صریح اکھی وچ مسعودی صحیح
ترجی اول ترک دو چوتھی وچ نہ مال | پنجوین شرط دخول زن شرطان رجعی سال
تری حیضان ایہائے عدۃ بجھ طلاق رجعے | اس اندر رجوع حلال ھے اس بعد نکاح صحیح
بائن نون نکاح ہی جا تری حیضو پاک | جین چھوڑے تین عدۃ نھیون عدۃ ہور اتفاق
کو ہر مہینے کھی رجعی دو بجھے اول رجعی | ترجھی کھے تا یوس حلالہ بجھے رن گئی
حلالی والی خصم کری جان تری حیضو پاک | جین چھوڑے تین روانھیون ہور کری اتفاق
اوہ وطی کرھیں گی طلاق وۃ تری حیضا جے | پاک ہووے جان استھین بجھی جو بھا وس گر
کسے خصم نبالغ عورۃ میا اس موتون مثل بجھے | ایہ عدۃ رکھی حملی تائیں حکم اینویں سجھ
کرے خصم نبالغ عورۃ میا اس بجھی حمل صحیح | اس چار مہینے دس دہاری نکاح حملو بعد ڈھے

کورن براہی وطی کریئی اپنی دی بھلاوے
جی حمل رہی تا ایہو لیوے سارا مہر بھری
کو بائن کھی طلاق رجعی نون جانے مرد رجعی
اسنون عقد اِتھا جائز اِئے ساعت بچے
کو مونڈی زحمت بائن اکھی اس وِد عدۃ دے
مونڈی زحمت اندر بچی جیکو کھی رجعی
بچہ نابالغ سندی وِد آئی جنہاں حیض بھو
جی تری مہینے اٹھائم بھوون اندر ویکھن رۃ
رن ہووی جی حملی نال جی تس خصم فنا
کا ہکدو حیضان ویکہ رہی رۃ گینے عدۃ بھی
چار ماہینے دس دہاڑی رندے بتیہ جری
حمل ہووس تاخیر کری دسنون رکھی ہور
نکاح روا وچ حیض نفاسے ناہین روا اوتے
کو کر نکاح جہوڑے عورۃ خلوۃ باجہ دخول
مرد دیوی تری کپری جی بدہا ناہین حق
بالغ رن نابالغ ہووے جی تس خصم فنا
کرے حمل زنادا جسد اہووے اوہو خصم کرے
کرے حمل زنادا جسد اہووے اسبا جہو ہورن آئے

اس تری حیضان یا تری مہینے ہووے حمل نالہ
ایہ مسئلہ وچ خزانی اہی تسکو شک کری
اس وطی کیتے بچی عدۃ بیا اول عدۃ کیتی
عدۃ اسنون ہو رہن کلا ابنتی شک بچہ صحیح
اس تری حیضان یا چار مہینے دہ دہ بچہ
اس چار مہینے دہ دہ عدۃ اینویں حکم صحی
ایہ تری مہینے عدۃ رکھن شک نانو کوئ
تری حیضان ایہ سرپون بکری اٹھی ناہین شک
جان حمل بیروں اسن عدۃ تم وچ مستود ادے
نجاہ ورہی پنج عمر ونجائی ماہ اتی تری
جی حمل بھووس اسنہین بچی حاجت ہوس کری
جان حمل ٹر جو دوون باہر آوی کوئی بیٹھے ہور
نکاح روا وچ عدۃ ناہین اینویں حکم صحیح
جی مہر بدہا تا ادہا ہوندا عدۃ ناہ قبول
جی خلوۃ باجہ دخولی میا سارا مہر بیشک
جی خلوۃ باجہ دخولی میا زن عدۃ بھلا
نکاح روا اس وطی اہیا ۔۔ اینویں فتوی ہے
نکاح روا اس وطی بھیوں جاکجان حملوں ہے

خصم کسیدا غائب ہووے نوی برس جے
نوی گذرن تا خصم کری جی فر بھلاوے
کو نوں یون اری خصم کری جی فر بھلاوے
ایہو حکم علماء دا جی طلاق نہ ساہین وس
باندی نون کو کہی رجعی دو جی اول رجعی
حلالی والی خصم کری جان دو حیضون پاک
اوہ وطی کرہیں کہی طلاق وتہ دو حیضا جے
بائن نون نکاح ہی جان دو حیضو ہووے پاک
دو مہینے پنج دہاڑی رندی بیٹھ جے
حمل ہووس تا خبر کری رکھی زنون مور
بچہ نبالغ سندی ووے اتی جنہاں حیض نہ ہو
جی دیڑھ مہینہ انہاں تم ہووے اندر و کیکن رہ
باندی نون کو کہی رجعی صاحب کری آزاد
کرے خصم کہی دو بایک بائن رندی عدة آزاد
مہر دیوی ایہ عورة تائین بچہ اسیہی آ
وتہ دو جہا کری دخول طلاق عدة حیضا تری
کرے اول خصم حیات ہی دو جہا ہور کرے

جان نوی گذرن تا عدة بیٹھی بچی ہور کر
رن مسلم بچہلے تائین بھلا خالی جاوے
شرع دیوانی بھلے تائین بچھلا خالی جاوے
جی طلاق ہووے وس تیہر سائین جا کہاوے تا کھس
دو جی کہی تا بوس حلالہ بچہی رن کہی
جین جہور تین روانہیون ہور کری اتفاق
پاک ہووے جان ستہین بچہی جو ہہاوے سو کر
جین جہور نہین عدة ناہین عدة ہور اتفاق
جی حمل نہ ہووس ستہین بچہی جاتب ہوس کرے
جان حمل وجود دون باہر دی کوہی میتے لور
ایہ دیڑھ مہینہ عدة رکھی شک تا نو کوڑ
دو حیضاں ایہ سریوں پکری اتھی ناہین شک
عدة اس اصیل دی جیکری عقد فساد
رن مرد راضی تا کرن حلالہ ناہین ہور فساد
ایہ وچ مسعودے خبر ہی ہور کتاباں اد
مکروہ نکاح شرط جہراون وچ کتاباں دی
اوہ خصم آیا ایہ بچی جاتی مسئلہ کیونکرے

مرد بیوی زن بھلا جیہڑا دو جہا بیوی نکحے — تعزیر لگھیں کون ملاں تائیں جو ہوون شرع نکحے

دو شاہد فرض نکاحی تائیں سنن جواب النسا — ہو ودا لکھن عیب روا ہور لکھن جواب روا

کو توڑ نکاح نکاح کری ہر نوبت حق فرض — درم نہیں دہ سو کہا جتے ناہ تاں ہتا فرض

باجہ بدہی اس ہرنا ہووے جتے خویشاں مہر — ایہ سنت بھریے جتہ باجہ اعمالاں سبہ کجہ ہووے زہر

کرے شک ہووی کفری کلمی وچ نفس آپنی نکحے — مرد قبولے باجہ گواہاں اینویں جائز ہے

زن مرد وکالت ظاہر کرے گھر تھیں سیر واد — دو شاہد رکہ ایجاب قبول نکحے عقد روا

کرے راہ دوویں زن ہکو ہووے ناہیں روا وطے — نکاح باقی اس راہ حلال روا دخول صحیح

طلاق لکھی کو عورۃ حائضہ اک دو حیضاں آئ — ہنجاہ ورھی وچ تری مہینے اس لکھی ہوور روا

باب ششم در بیان حیض و نفاس گوید

جیہ ورھیاں زن حیض ہووے نو ورھیاں اتفاق — ست ورھیاں اتہ شک ایہا عمدی اندر طاق

جتے مدۃ دہ دن راتیں تھوڑی تریدہ رات — استھیں اندر حیض صحی باہر کر ہو طاعات

اس باہر زحمت کر ہو نمازاں روزے ہو ور جماع — قضا نمازاں روزی ہووے سو ہی پھیر ادا

کا دیکہ لوہو نماز ہٹائے تریدہ تھیوش سار — ایہ حیض تھیوں زحمت ایہی پھیر نماز گذار

دہویں دہ کا پاکی دیکھی سند اکیا حساب — اس روا وطی غسل ناہیں اول غسل کرے ثواب

تریدہ کا لوہو ویکھی جیہ دہ ہووی پاک — وۃ دہویں دہ جی لوہو ویکھی حیض ایہی اتفاق

کرے دائم مدۃ ست دنار ہکواری دہ چار — اس تا غیر وطی دہ ستاں تائیں کر غسل نماز

کرے دائم مدۃ چار دنار ہکواری دہاں زیادہ — نماز فیری ایہ مدتوں نکحے ایہ لکھی استحاضہ

کیے دائم مدة چار دہاری ہکواری ہج طہار — وہ ہجودان پاکی ہجوان وہ ناہین حیض بشمار

ہجوین دہ نماز کرتی جیکچہ قضا ادا — ایہ ہجوان دہ زحمت الہی حکم کیتا فقہا

پاک ہووے کا وقت کیتی ہی کدن کری وطے — ہکو وقت وتخیں نماز دا یا غسلون بعد صحیح

پاکی پچھے کتنے وقت لازم تھے صلوة — غسلے وقت اللہ اکبر لازم تھے صلوة

ایمان انی کو سدہ دیوانہ ٹھراتھے بلوغ — انھان وقت ہووے تکبیری ایتی بجہ نماز وجوب

دو حیضان وچ تہوڑ پاکی ہیندران دہ طہار — پاکی بھتے حد لگائی ایھے بی شمار

دہ ایامی کم شہود عورة کسے جی ہو — اس ہجی غسل نمازان فرض نسک نانو کو

کسے مدة دہا کہا کم تہیا ایہ کل رکھی رمضان — روزی رکھی ویہ ہور اینوین صحیح بیان

کسے مدة یاد دہا کہا کیا کل رکھی رمضان — ہور مدتون دونی روزی رکھی اینوین حکم عیان

کسے مدة دہا کہا یا کیا دہا کہا دائم چلی رة — اس کرنی وطی حرام ہی اتھی ناہین شک

کسے یاد دہا کہا مدة کیا دائم لوہو ادا — اس وطی حرام دہا کہا دوہو کہی جائز داد

کسے مدة کنے یاد دہا کہا ہکو غسل کرے — اس صاحب عذر ایہا نادوچ کنا بان ہے

کسے ہنجاہ ورھی ہنج عمر کٹی جی اتی چلی رة — اس غسل معاف فریضہ وضو جائز وطی نیک

کسے نال بلوغون لوہو چلی تتہون دہ دہ رکھی — ایہ ہر مہینے دہ دہ رکھی عبادة شک نہتے

بھتے مدة بچھتون دہ چالیہ نفاس — تھوری مدة ناہ کجہ جتہ رہی تتہ پاک

ہس عورة دی شامت کتنون چار جنی بکر بس — خصم بیتا ہور والد بھائی ایہ درماند بھس

عورة بتے بھین بجہ چوتھی بجہین ماد — طلب اٹھاندی تس مرد نون کیتا جس جیا

ایہ حیض نفاس سکھالن ناہیں غافل کردی شرم　　انھاں خلاصی قیامت ہووے جی اللہ کریم کرم
قدم مسیتاں وچ نہ رکھے مصحف نا پکڑیں　　کلام نہ پڑھن نقص فقہ نا لکھن نا جماع کریں
نماز جہتی انھاں روزی رکھن جاں ایہ ہوون پاک　　ایہ حکم انہاں حیض دا ایہو حکم نفاس
روزہ جائز غسل وچ ایہو حکم وطی　　ہور مسائل انھاں تریہاں شرکت اینویں حکم صحی
مردی غسل جنازہ کفن پورن نجہ سلام　　غزا مریضاں پچھن کفایہ امر معروف تمام
ایہ باب ہدایہ وچ خلاصی خزانی وچ برمانی　　غرائب وچ مسعودی قنیہ محیط تتار خانی

باب نہم در بیان سنت و احکام شریعت گوید

عورت خدمت خصمدی فرزنداں ماپیودے　　ایہ مسئلے وچ کتاباں لکھی اینویں خبر صحیح
نفقہ خویشاں عمرہ وتر صدقہ فطری عیدے　　اسلامی ست واجب اجہن قربانی بکریدے
اسلامی ست سنت اہی نہو ختنہ کھنا　　وال لباں بینے دھنی ہیٹھوں سر بغلاں منا
حکم شرع اٹھ واجب سنت نجہ حلال حرام　　استحباب مباح کراہت اٹھواں فرض تمام
واجب فرض پچھانی سنت مستحب حلال　　محکم جلی انھاں اپر قیامت تھیسی نہال
ناہ مباح عذاب ثواب کراہت بری حرام　　ایہ احکام شریعت ہندی اٹھی تھیسی تمام

باب دہم در بیان وضو و غسل و مسح موزہ و مسافر گوید

فرض وضو دی چار نی مسح سر دی ہتھ پیر　　ہتھاں پیراں منہ نوں دھووے چار تھئی طہار
چوتھی فرض وضو ترک ہووے جی اوہ تری ہوون نقا　　چوتھا دھووے یا مسح کرئی وچ خزانی اد
جی چوتھی اول وضو فاسد ترٹے تیں فنا　　وہ فیر وضو سر یوں بساری وچ خلاصی ا

وچ وضو دہ سنتاں اول کرہتہ پاک | تسبیح طہارۃ ناسین پانی ہور تھاں واۃ
تر یواری ہر دہووے لنگ کناں نوں اطلاق | انگلیاں خلال جو دارھی ہور بجہی مسواک
لنگ سجا ترتیب انوقی مسح دہونی سر جان | ایہ نیت نال جہ استحباب کیتے رب عیان
استنجی وچ سخن نکہی وضو نہ جا پلیدے | سخن نہ وضو سرتی جہتا عورۃ نظر نکیجے
تری شرطاں تہیں کمی زیادہ جیکواب ورتائے | مہ دہوندیاں جی زور کری نوں اکھیں ولیائے
ہر سیو خو لم ست نہ پانی ہتہ سجی بوجہ نہ نک | ہتہ کہبے مہ ناسین پانی ایہ مکروہ مشک
کرے بہار سرنی رہ پدہا نوجی ہووے اکہلاندا | یا بہار سرتی مینوا لہندا وضو اسدا جاندا
تہک نو ہو ہور لم بجہ کرے مہ بینے نہیں آوے | انہاں غالب نو ہو یا انہاں برابر بجہی وضو جاوے
کو باسی پرنی سوندا کیی قی کری بہر واۃ | مست ہووے دیوانہ کوئی روانا ہیں تس طاعات
کرے جشم نکی پانی باہراوی یا قہقہ وچ نماز | وانگی فعل مباشرت وضو تہیا فساد
ہیتہیں راہیں کل بجہ جیکہہ باہر آوی | بکا پانی نو ہو یوں رواں طہارۃ جاوی
پرانہ جامہ نمد کپاہ ریت پانی ہور خاک | پہرو تاۃ نال وتوانی کر اتفاق
ترکہا پہروۃ ہد لکر کوتاکھ ہ | نو جامہ ہور کاغذ تہکراۃ لعل نکی سیاہ
انگلیاں ہتہ سجاوں ساہوں طعام کلام | انہاں نال کراہت ہی وتوانی ستاراں تمام

باب یازدہم دربیان موجبات غسل

کرے حیض نفاس پاکی ہووے خشفہ اندر جاوے | کرے دفقت شہوۃ دوہیں شرطیں باہر جی آوے
منی مذی کو ظاہر ویکہی ہووے جس احتلام | انزال حیواناں مردے نال ایہ جہ فرض تمام

حیض نفاسے اندر غسلے آنی جو ایمان / ایہ تری واجب جو تہا مردی جا رہے عیان

حیض نفاسے باجہوں غسلے آنی جو ایمان / وطی نبالغ سالی بالغ استحباب عیان

دوین عیدان جمعہ بجہانے عرفہ تی احرام / ایہ پنجی غسل بجہانے سنت ہوئے سبہ تمام

اول ہتھ دہووے استنجا وضو کری دور پلید / تریواری پانی پائی بندی سنت ایہ تحقیقے

پانی واتی نک وچ دہووون کل اندام / ایہ غسل وچ تری فرض بجہانے ہوئی سبہ تمام

جہو جانن استنجا فرض جیکو وطی کرے / کسے حیض نفاسو پاکی ہووے درم زیادہ ہے

وطی کر نکو رہی منی وچ غسلوں پچہی آوے / عورۃ غسل نہیوں واجب مردے واجب نہاوے

واجب غسل اٹہائے مردی جی ہو لو نرگ کرے / جی ہو بوں پچہی غسلوں اوی واجب غسل ہے

انگل دبر شرمگہ جیکو وچ پائے / غسل نہیوں اسنوں ہو ندا وچ خلاصی ہے

کسے باہیں جوڑا پاکو جہلہ نک کنان سوراخ / جی اب نونجی اٹہان اندر غسل تویں اتفاق

خاک بیگانی جربی جرک اٹہان ہیتہ نونجی آب / غسل وضو نہ جائز فتوی بجہو لہو تواب

کسے رنگ مرتی یا دہر کنداں مرہ والا داب / ایہ حکم اٹہائے عورت غازی بجہو لہو تواب

کدی اول شنبوں غسل محمد آخر شب تا رہندا / ایہ مسئلے وچ مشکوتی اٹہیں عبد الحی کہندا

دہ ویہاں مہر شاہی سولاں غسلے تائیں پائے / ہور وضو تائیں بجہ اکاسے مولی نسک آئے

باب دوازدہم در بیان تیمم

کسے کوہ مند ہی تہے پانی ہووے کدہ نسنگہی دور ہووے / یا کسے زحمت تہند ہا سارے دشمن تہیس حضور ہووے

کسے حیض نفاسو پاکی ہووے غسل بیوضو ہو / در عید جنازہ ہتہوں جاوون روا تیمم ہو

دو ضرباں ترجھی نیت چوتھی پاک تراب | ایہ چاری فرض تیمم اندر سمجھو ثواب

فاسد وضو ہو ر تیمم دوہاں شرطاں مکی | فاسد تھیسے تیمم تیرا جاں قادر پانی دسی

اٹاں بھانڈی سرمہ پتھر گرد زمین ریت کچ | روا تیمم انہاں اُپر حکم اینوہیں سچ

بھاہ نہ گالی جیہن ٹھوک نوں نا سڑ ہووی سواہ | روا تیمم تس ٹھوک تیے فتوی نال گواہ

روا تیمم جیہن نے ناہیں جی او ہو شے ہو | جی خاک ہووے اس اتے تیمم ہر شے جائز ہو

باب سیزدہم در بیان مسح موزہ گوید

سارا وضو ساز کے موزہ پہنے صحی | تری انگل مقدار موزے تے لاون فرض رہے

تری دہ راتیں مسح مسافر ہکدہ رات مقیمے | جتھوں فاسد وضو ہووے تہو بکر قدیمے

تری انگلیاں ہکموزہ پاٹی یا ادہ زیادہ باہر آوے | پیر بدی کو پانی اندر مدت مسح سدہا آوے

ایہ چاری شرطاں مسح ونجاون جیکے وضو ہوو | وضو اسدا ایہو کافی پیر پاٹی وہ دہو

کسے موزی جامہ تری خبی حیض نفاس ہک | تم نہ وضو غسلے والی مسح ناہیں اتفاق

حکم مسافر جہتریہ کوہ کلیوں باہر ہوے | نیت قرار دہاڑی پندراں بجہ مقیمے ہوے

ایہ نیت باجہ مقیم ہوندا توڑی عمر ونجاوے | ایہ نیت باجہ مقیمی ہوندا جاں فرکلیں آوے

مسافر قضا نماز کرنی ہووی وہ مقیمے | اوہ دوگانہ ادا کرے اینویں حکم قدیمے

قضا مقیم نماز کرے وہ مسافر ہو | اوہ چار رکعتاں ادا کرے تسک نائی کو

عورت نیت خصم دی جائز نفر نیت امرا | غلام نیت صاحب دے جائز اینویں حکم روا

نس گیا کو بچے بیا جی سے کوہاں جاوے | ایہ نیت باجہ مسافر ناہیں فری مسافر آوے

سلطان مسافر غازی چور جیھری راہ مرین ۔۔ ایہ جنھکی جاہین ناہ مقیمے توری نیت کرین
ایمان انی سدہ راہی بالغ حیض نفاسو پاک ۔۔ ایھان استھین اکی چھتریہ کوہ دو کانہ ہی اتفاق
جی استھین اکی کم چھتریھون ہشیار کری دھار ۔۔ ایھو حکم نو بالغ تائین رہندیاں دو ظہار
ہنجی وقت فریضہ وضو ایہی صاحب عذرے ۔۔ اس حد وضو دی تاتاں ہی جانوقت نماز گذرے
اس بھی وضو موزہ مسح کری جانجا وقت بقا ۔۔ وقت کیا تا وضو مسح دوین تھیے فنا
کسے کن فرو ہی بہت بجہ جی الودہ ہود ۔۔ ایہ بندہ پتی اتی مسح کرئی کولوں لاہی دھو
ہنی پنبہ فرض ہے تھلی جس پلیدے ۔۔ نماز فیری کو مذی منی وکیھ بعد خوابون تحقیقے
کسے وضو کیتا یادھی فاسد وچ وسواس ۔۔ اس وضو ایھو روا ہی ہور کری اولاس
ایہ بہت کتابیں مسلے ثابت مومن بجہ جواب ۔۔ خلاصے وچ خزانی لکھی وچ کنز العباد

باب چہاردہم در بیان فرایض نماز گوید

ناف زانو وچ کجن فریضہ ہویا حکم غلامے ۔۔ ایھا شرط بکھانی بیتے بیتے نال تمامے
فرض ابھی اصیلان تائین کجن کل اندام ۔۔ ھتھاں پیراں منہ تھیں باجھوں ننگا ہوں حرام
پانی وضو جامہ پنڈا ہنجوین پاکی جاہ ۔۔ ناف زانو وچ مرداں کجن وقت نیت قبلا
تکبیر قیام قرائت بجھین بجہ رکوع سجود ۔۔ آخر بیٹھن باہر آون حکم رکن موجود

فصل در بیان واجبات نماز کہ بدان سجدہ سہو افتد

واجب سبہ نماز دہی عبد اللہ اکہ فقیر ۔۔ سجدہ جنھان لازم ہووی تنہا کر تقریر
کو کہ تکبیر قرائتہ چھوڑے وچ کرئی سجدہ ۔۔ سجدہ اس رکعت حسابے فرض بھیوں بھجدا

دو اول رکعتین سورہ فاتحہ جیکو ترک کر — ایہ پڑھی رکعتین آخر دوہین سجدہ اسنون ہے
ترک کریکو فاتحہ یا وہ کری تکرار — یا تاخیر کری کسے رکن وچ تسبیحان تری مقدار
کسے شک نمازی فاسد ہووے فیر نماز کرے — ہر پڑھی قرائتہ چار مغرب وتران سجدہ سہو ہے
کو تاخیر کری الحمد ون پچھے سورۃ کری ضم — ہور قل نہ آیتی پڑھی قرائتہ اتھی کری تم
ناکو پڑھی نہ بیٹھے اتھی اول یا پڑھی دعا درود — یا پڑھی سورۃ الحمد ون اول سجدہ تس وچ وجوب
کو ہک سجدہ کری ہک رکعتی یا کری تری تکرار — یا کو قعدہ چھوڑ کھلووے رکو عیدا مقدار
کو آخر قعدہ چھوڑ کھلووے یا داوس فیر آوے — ایہ اول التحیات پڑھی اس پچھی سجدہ جاوے
کو آخر قعدہ بیٹھ کی اتھی کھلا تھیا — ایہ ہور رکعتان کری نکر ہی سجدہ اس پیا
کو باجھ قرائتہ کری رکوع جی فر کری تمام — سجدہ اسنون لازم ہویا بعد کدہی نقصان
اول آخر قعدہ یا وچ رکوع سجود — پڑھی قرائتہ مسلم جیکو سجدہ تس وجوب
کو ظاہر وقتین پڑھدا خفیہ خفیہ ظاہر بھول — ایہ سجدہ لازم اپر امامی تنہا ناہین سول
کسے شک رکعتی ہر پڑھی تشہد یا فیری بہو سلام — ہور پڑھی نہ سارا فاتحہ کیتے رب عیان
کو پہلے وچ رکعتی دو جھی پڑھی قیام دعا — سجدہ اسنون لازم ہویا پچھے کری ادا
کو باجھ قنوتی کری رکوع جی فر کری تمام — یا ترک کری قنوت کو سجدہ سہو تمام
صورت باندی نک بریدہ کو لے سلطانی آوے — واجب ترک نمازی اینوین اللہ کیونکر بھاوے
کو ترک کرئی واجب جان سجدہ جتے ادا — ایہ عاصی واجب شخص نہ ساقط توری سہو ہوا
ایہ سجدہ ثابت انھین کتابین مومن تکیہ جواب — خزانی وچ سراجی لکھے وچ کنز العباد

جی صف بعد امام نہ سنیہن جیکر پڑھی امام — ایہ سجدہ لازم اہر امامی وچ ترغیب تمام

ہور سجدے باجھ جہانی واجب ایہن کیتے جاء — اول آخر محکم بجھین دلتی خوب نگاہ

نماز وضو تاخیر کرتی سو فجر کری قرار — تاخیر رکوع سجود وچ تسبیحی دا مقدار

حال جمعے نہین امامی جمعہ عیدان تکبیران — سجدہ ہور قرانی بجھین دلوچ کری نظیران

الحمد پڑھی کو اول آخر سورۃ وچ میانہ — یا تکرار رکعتی آخر الحمدی بجھ دانا

کو آخر فرض رکعتان اندر پڑھی سورۃ الحمد — یا کو واجب جان جہوڑے نا سجدہ یا فرض

تلاوۃ سجدے اول آخر واجب دو تکبیران — ترک کری تا سجدہ ناہین صحی اینویں تقریران

متابعت کرنی پچھلیاں تائین واجب نال امام — کو آخر ترک تشہد منافی بجھ سلام تمام

ایہ مسئلے ثابت انہین کتابین مومن بجھ جواب — خزانی وچ سراجی لکھی وچ کنز العباد

فصل در بیان سجدہ تلاوت کوطہ

مست دیوانہ بجھ نابالغ حائض ہور نفاس — تلاوۃ سجدہ انہان واجب ناہین حکم اینویں خاص

انہاں اپڑھیا ہور رہناں واجب ہور پڑھن انہاں ناہین — اسوار اتی ہے زمین پیادہ سجدہ کرن ادا ہین

عاقل بالغ مومن وقت نیت حیض نفاسوں پاک — تلاوۃ سجدہ انہان واجب ایہی علماں دا اتفاق

بیری ہووی رکھ ہک مسجد ہووی گھر — انہاں صحن جیتاں دروازی تائین ہک ہک سجدہ کر

مسجد خارج ہک کہت زیادہ یا ہک لقمہ بجھ کلام — ہک شرط ہووے جی انہاں وچوں سجدہ ہووے عیاں

اسوار پیادہ جیکو چلدا پچھے تائین تانا — انہی ہر تکرار انہاں سجدہ اسد اینویں بھانا

اسوار بدہا نوں وچ نمازی سجدہ تکرار دہ شو — اس کول پڑھی ہک بارہ تسنوں دہاں وار دو سے دو

ایہ مسلی ثابت اٰهیں کتابیں مومن بجھ جواب ۔ مسعود ے وچ ترغیب صلوتی بجھو ھو ثواب

فصل در بیان سنتہاء نماز کو یہ

سنت ھتھ اٹھاونی تائیں مرد کناں ۔ مودھیاں تیک اٹھاونی ایھی حکم زناں

سینہ تے ھتھ عورة بنھے دھنی مرد تلے ۔ ھتھ کھبے تے سجا بنھی ہیراں وتہ جیے

تکبیر رکوع تری تسبیحاں ھتھ زانو وکھی پاء ۔ امین بسمل بجھ اعوذ بجھے ہور ثناء

بسمل سنت وچ نمازی ہر ہر بجھ رکعات ۔ اول فاتحہ بعد کراھت بجھو ھو نجات

کھلیاں جاء سجود دے دسی تنہاں رنا کھی ۔ سمع اللہ کہن امام نوں قومی نسل رھی

جلسے تائیں بجھتوں سنت اینویں اداء ۔ کہن دوویں کف پاء برابر مسعودے فرماء

وتہ لنکاں تکبیر سجودے ھتھ ھینہ کناں وکھین تک ۔ تسبیحاں تری تکبیر ھتھ سر جلسے گھر بیٹھک

ھتہ زناں بھی دسے سینہ انگلیاں قبلے داء ۔ سر انگلیاں برابر سر زانو مسعودے فرماء

ایہ حکم ایہا ے مرد نوں عورة لنک لکاء ۔ پیر کھلا سجا مرد کری کھبا بھی وچہاء

پیر دوویں زن سجی کدھی اخر پرھن درود ۔ تکبیر قنوتی اٹھاں خارج سنت ھی موجود

فرض امام قرائتہ سننے واجب ول جماعت ۔ ہور بجھلیاں سناوں سنت ایھی اندر حکم صلوت

ایہ بہت کتابیں مسلے ثابت مومن بجھ جواب ۔ خلاصی اندر لکھی اہین بجھو ھو ثواب

فصل در بیان مستحبات نماز کو یہ

واجب تری تسبیحاں اتی پرھناں مستحب ۔ ھتہ کدھی استینوں باہر ھی بہت ثواب

خاک نہ پونجی ہور کھارا تھلے ٹھنگہ اباسیے ۔ کند برابر پکری رکھی وچ رکوعی جاسیے

زانو بھی ہتھ پچھانی نک متھا نکاد
اول متھا نک ہتھ بھی زانو چاد

انگلیاں وتہ ہتھ اٹھیندیا ایتھوین وچ رکوع
وتہ تشہد نہ سجدی کیجی ایہی فقہ رجوع

سجی کھبے نظر کیجی نظر نہ قبلی دا
اللہم اغفرلی پڑھنی آخر بجہ دعا د

انی وجہت نمازوں اول مخرج خوب عیاں
الحمد پڑھی رکعتین آخر استحباب تمام

فصل درمیان مفسدات نماز گوید

ہسن روون بولن آہ اوہ نی عمل کثیر
ادمیان جیون رب نہین منگن معنی تہین تغیر

کو اول اماموں سر چائی لاہی سجدہ ناہ شریک
یا تری قدم اتوں چلی نماز کٹی تحقیق

کو پیر اماموں اگی رکھی ترک کری یا رکن
یا با جہوں عذری سنگہ سو کر نال حروف آکھن

کو رد سلام کری بجہ یا کسے کہی سلام
ہور بجہ قرائتہ لقمہ لیوی باجہ جماعت امام

کسے کھلیان وچ نماز دی یا بس عورت کھلیا
یا پڑھی قرائتہ ویکہ مصحف بجہ نماز ٹباہ

بدی نیکی دی خبر کسے نوں وچ نماز بنیا
جیکچہ کہی جواب وہ بجہ نماز تباہ

کسے سجدی پیراں ہیٹہ پلید ویکھیں متھی دا
یا پی سجدے سر پیر اٹھائی بجہ نماز فنا

کسے چوتھائی لنگ عورت ننگی رکنید ا مقدار
یا قعدی ستا جہر ستا جہریوں بعد مدار

کسے درم زیادہ جامہ ہنڈ اسارا رکن پلید
یا فرض نہیں یاد قضا نماز کٹی تحقیق

کو آخر قعدہ چھوڑ کھلووے اول تشہد سجدہ
یا خوفیں جاہیں فرض نیت جنگ ہووے ناہجیدا

از ارجا درکے جہر بوی رکنید ا مقدار
کھاون پیون مفسد جانی کیتے رب ظہار

کو اول قعدہ چھوڑ کھلووے باجہ رکعتی بھے
یا پڑھی قرائتہ آپ نہ سنیں بجھی فاسد ہے

امام مری جمعتے بھی یا کسے وی شے — مست دیوانہ سمجھی ناہیں بھی فاسد شے

مرد دی عورة یا عورة اتی جامہ ھی باریک — اگرچہ اندھا را اندام ندسے نماز کنی تحقیق

کسے کیتے طلب ونجا یا قبلہ قبلہ چھوڑ شے — خبر کعبیدی مہ کری نکعبی بھی فاسد شے

امام مقیم اس بھی مسافر ہکدوہاں قضا نماز — اس بھی مسافر چار روانھیوں نیت کری فساد

امام جمعتے قضا گذارن ناہیں ہک نماز — امام مسافر چار گذاری مقیم نماز فساد

امام مسافر اس وضو فاسد مقیم خلیفہ کرے — جی اول قعدی بیٹھے ناہیں مفسد سرتوں کرے

امام بہنا وضو باجہ خلیفی جیکہ کری کلام — یا باجہ خلیفی مسجد خارج فاسد بجہ عیان

امام جمعتے وچ راہ اٹھائے تری کرنجہ شرعی — یا جو ہو وی جی مرد نہ تری بھی فاسد شے

امام جمعتے وچ کندہ اٹھائے امام سینے حال — یا امام جمعتے وچ صف زنانڈی بجہ نماز زوال

مسجد خالی کو خارج نیتی نیت نال امام — مسجد بھری جی خارج نیتی سنیس ناہ کلام

کسے دہ در حوض مسیتے اندر تس پاسی ناہ جماعت — تس خالی پاسی نیتی بھی پچھلیاں روا صلوت

حوض صحرا خالی پاسے امام قبلے داہ — جو دہ طرف طلوع جماعت تنہاں نماز فنا

امام جمعتے وتہ مسجد خارج کدی دا مقدار — یا مقدار چنی دا طعام طہے مفسد بجہ ظہار

کو اکھی صل رسولنوں جی نیت اس جواب — یا سمع اللہ دی ھی نہ ظاہر بجہ نماز فساد

سبحان الحمد لاحول بجہ یا کو اکھی لاہ — جی نیت اتھاں جواب دیی بجہ نماز فنا

مرد کھلا کو وچ نمازی عورة کھنس ماری — جی راضی تھیے پیار کھنائی مفسد بجہ ظہار

کا عورة وچ نماز دی اس خصم جی الت لائے — ہتہ لائی یا بوسہ کھنے صحی نماز ونجائے

کا عورۃ وچ نماز دی اس ادّ بجہ ددہ ہووے
نماز کیئی اس دو ہین وجہین مومن دلتھہین بجے .
کا عورۃ وچ نماز دی اس آ بجہ تھن پکڑے
کو وچ نمازی اس بلے کتا طعام کھیندا ماس
کو وچ نمازی اس بجہ وہیندا سدھا آتش آب
ساہ دیوی کو وچ نمازے اسبا جہون ہور سنیئے
کرے کن جھتا بی جیرہی مدہ مسح کیئے
ترمی انگل بکموزہ یاتی یا مرادہ زیادہ باہر آوے
جمعہ نون چھوڑ جمعے نتی سجدی اول کیئے
ہیر بدی کو پانی اندر رادہ زیادہ باہر آوے
امام خلیفہ جاہل بکری جمعہ دا وقت سدھایا
تریواری کو وچ نمازی جھلے کردا واد
صاحب عذری جی صحت ہووے ننگی جامہ ایا
کسے وچ نمازی حیض نفاس جاہل سورۃ ا
امام جمعے بہیری اندر خارج کجہ جماعت
جماعت جمعہ کسے ھتہ ناؤ بیٹھے ادا کر ہی
امام گذاری نال تیمم ایھو حکم جماعت

یا چوتھا حصہ تھن دا ننگا رکن برہنہ تھیوے
ایہ مسلے وچ ترغیب صلوۃ اہی شک نکجہ
جی راضی تھی پچی ددہ جنکھائے فاسد سمر تو نکے بکے
جی نال قرآنہ اکھان دہرائیے بجہ نماز کیاس
جی نال قرآنہ اشارہ کردا بجہ نماز فساد
یا نیت نماز سجھانے ناہین بجھی فاسد تھیے
اتھان تم تشہد سلام نہ فیرن بجہ نماز کیئے
اتھان تم تشہد سلام نہ فیرن مفسد فرض دیکھاو
دو جمعے یا پکو ہووی بجہین فاسد تھے
اتھان تم تشہد سلام نہ فیرن مفسد فرض دیکھاو
فرض اتھاندا فاسد ہویا شرطان اتھان دیکھاو
یا با جہون عذری بھی فریضہ بجہ نماز فساد
اتھان تم تشہد سلام نہ فیرن مفسد فرض دیکھاو
اتھان تم تشہد سلام نہ فیرن بجہ نماز کیا
روان ہیری جو رہنی بچی پچھلیان کئی صلوۃ
جماعت جمعہ اس بچی لبھی بیٹھے فاسد تھی
ایہ ھکی وضو پانی وقفی ویکھن سبھنا کئی صلوۃ

امام ایھائی غسل تیمم تیمم جماعت | ایہہ بھی وضو پانی وقفی ویکھن تیمم کئی صلوٰت
امام ایھائی غسل تیمم ایھو حکم جماعت | ایہہ بھی غسلے پانی وقفی ویکھن سبھنا کئی صلوٰت
کیسے مرغ کبوتر وچ بغلی میار کنید مقدار | کوتل سارا یا چتہ ڈھٹے مفسد بجہ طہار
کیسے نال وجودی پانی ہووے یا دھونی آوے | ایہہ وسر بھولی کری تیمم بجہ تحقیق جاوے
کو جامیدے بند پتکا بنہی یا بنہی دستار | ازار بنہی یا چادر بنہی مفسد تھیسے طہار
امام پڑھی جو آخر قعدی مسبوق کرے قیام | مسبوق رکوع تشہد امام مسبوق فنا عیان
کو سنت ترک سجودے سوندا یا ہووس احتلام | یا کیہی نال کرنی خواب فاسد سبہ تمام
ایہہ فصل ہدایتی وچ خلاصی مومن بجہ جواب | مسعودے وچ ترغیب خزانی وچ کنز العباد

فصل در بیان مکروہات نماز کوید

اجّا پڑھن کراہت اعلیٰ التحیات ایہن | بسمل تے اعوذ ثناء چپ بجہ عظیم
کو کل وچ کھٹ دوتہہ نیتی جتھی فردی جھکی | یا پڑھدا ایک رکوعی اوہی بجہ کراہت سبھی
کیسے پکڑی ہوندی جوتی نیکے کھڑکی یا ادم | ہوراتوں ننگا سر تھیں رودا توپی نال حرم
کو سیر چلائی دناکان تی ھتہ بھنی ہور انکار | یا ہکو اسا ھتہ سرورے تھیس نماز نہ سارے
پرانا جامہ جین ریشم وانان بیگانہ در پاے | رنگ کسنبے تی اسبر کی جین تی صورہ لائے
کو باہان کنج نماز کرنی یا کھریان تی بھیے | یا نظر کری اسمانی سدہی نوین کراہت رہیے
برانکا لوہی والا تکبیری تکرار | کو وال منائی سردے وجون یا سین دھر کھلا
کیسے سجدہ ھتہ یا کی صورہ یا کی نال دیوار | دہ جا لبھان تی وال یا کی دی ایہہ مکروہ مثالان

کوبھی مربع دھوڑھی پڑنی یا کو لنگ گنا بے
یا انزاہن جامہ جھکی ارکان دھرنی لائے

کو پڑھی قرائتہ فجری تھوڑی بیٹھے ہور عشا
ہور دیگر مغرب پڑھی زیادہ ایہ مکروہ وکھا

کو اول فرض رکعتین دوہیں ہکسورہ تکرار
ہور انگلیاں تسبیح جو سورۃ نفلاں وچ شمار

امام کری ریائی کیسے وچ نماز تاخیر
یا وچ رکوع سجود دے اکھی کو تکبیر

کو وچ رکوعی پڑھدا اعلی سجدے وچ عظیم
یا پڑھی قرائتہ دہ نوں اچی بجہ ہنجار فہیم

کسے مہ وچ مندری شیشہ تھیوا تہر پیر قلعی
کو اکی ستا سرتی صورۃ بجہ کراہت ہے

کسے مہ وچ سنار یا لوہا پتل ہووے ترامان
امام بلند جمعتے ہیتہ ایہ مکروہی ساماں

کو دو تسبیحاں یا ہک پڑھدا سجدے وچ رکوع
یا سر اٹھیندا پڑھی رکوع اینویں وچ سجود

کو صف تی کھت مصلا نیتی بندھے مڑ کے
تھک ستی یا طعام دندان وچوں نیم چباے

کو پہنی سجدے کو رو ر بیٹے اکھیں نوہ گذار
غالب کری وچ کراہت اینویں حکم اندار

دو واری جہلی یا اکھلا اندا تھلے بول بشاب
وچ فرض سنت تاخیر یا تکیہ غائب وچ محراب

کسے دائم بکری ہکا عادۃ پڑھدا ہک قرائتہ
ہور دیگر بیٹھے وچ نمازی پڑھدی سجدے آیتہ

کہ تکبیر قرائتہ کچھی جو تاخیر کریسے
وچ اقامت فصل تکبھی وچ خلاصی ہے

خفتاں فرض کراہت ایہی ادہی بعد ادا
جتی پیش کراہت سجدی یا چھوڑ کجھی آد

کو زانو خالی چھوڑ کر ابین رانان تی ہتہ رکھی
تیز پڑھی یا حرف توڑ نی عادۃ ایہ نکھتی

کو اول فرض رکعتی اندر اخر پڑھی قراءت
ہور دو وچھی پڑھی رکعتی اول کرد ایہ بدعت

کو پڑھی قرائتہ اول اخر کھت قلہ وچ چھوڑ
یا ہر ہر سورۃ ھکد وایتہ سورۃ وانگوں جوڑ

کو جا میندی بند چھوڑ گذاری وال سر دے جا بجار
کو جھنڈ سر ٹی دار می کجی جامی کنگولائے
ھکما وقت تکرار جمعتے ودی وتہ صفائی
اکی اتش کنان ھینھون نیتی باسین وتیر
ناف کلایان تی ھتہ نہ بنھی کنان اپر جائن
کو ھوندی سنگ برانی جامی نال نماز گذار
بانگ سنے کو وچ مسیتے خارج وچ کرے
الحمد سورۃ وچ بسمل عقل مہ دوچ نونک سیاہ
کو واتہ سروری الکھین فیر می نال ہتھا نماز
خطبی دقت کراہت پڑھنا لیکھا لکھن حساب
نیت کسے گناہ دی یا نیت زنا شراب
امین ربنا تی سمع اللہ ترک درود دون اعلا
دھول تنبور ارف بجہ جس تھین نکی اواز
یھودے جامہ ترھا کافر بھین ھور تیرانی
زمین کا فر دی کھر جنگل دی جتے ہودن بت
زرد اتبکا جامہ مندا مندی کمر سار بے
جامی ہیتا ترک کراہت میرا من نکا ضم

یا کاہل ہووی وچ نمازی عادۃ ایہ نہ کر
یا ست صورۃ یا سجدے اندر ہکو پیر اٹھائے
پیر امامی سر پیش جمعتی حکم ہکو بجہ تر ھیاں
فرض جا نفل نکیجی اینوین حکم صحیح
ھیتہ امام بلند جمعتے ایہ مکروہ وکجائن
یا اول صف نماز نہ نیتی ہوندی جا چھوڑ
یا جماعت بھون اماموں کھبے بجہ کراہت صحیح
کو اول اماموں سر جاٹی لاہی تھیں نماز نہ سار
یا خطبی وقت کرتی کاہلی ناہ شریعت راضی
یا نال ہتھاں مہ اشارہ کردا ایہ مکروہ عذاب
یا بنت دوزخ بری دعا دا ایہ مکروہ عذاب
بسمل ترک عظیم اعوذ بجھین ہور ثنا
جادو کاندی لالچ ہندے شرابی بازی ساز
ظلمی تے بینمازی ہندی چوری نال خرابی
مسواک نکری ہتہ چھوڑ گذاری لکے ہووس گت
شمشیر ہووے یا جد ہر کاتی ایہ مکروہ خواہش
یا بھکھا کھاوے طعام دلی تے وچ قرانی ہم

سر کھادسے کو بنہ کر ہین جتہ ہوون ہتھیار　　تنگ موزہ یا لبہ سرتی ایہ مکروہ خوار
ننگا جامی ایر نہ بنہی بجہ نماز کراہت　　یا پٹکا نہی ایر پیراھن بجھی دینی رحمت
لباس کریکو عورتان یا قعدی لحت دعا　　یا ترک کری تکبیر کویا دنا کری خدا
ایہ انہین کتابین مسلے ثابت اسبا وچ آئے　　مسعودے وچ ترغیب خزانی خلاصے وچ پائے

فصل در بیان موضعہا کہ نماز گذاردن در انجا مکروہ است

ایتہ ٹھوری جتھے گدہ خچر بھنے بھین گاہین　　جتھے ایر ہندی کسدے قران بجھی ظلمی جاہین
نماز کراہت وچ حماماں راہاں ایر سیناں　　جتھے آدم غسل کرین حمامت جاہین کول پلیتاں
ایہ مسلے ثابت انہین کتابین سنو من بجہ خوا　　خلاصے وچ ترغیب صلوتی بجھو ٹھوتوا

فصل در بیان اوقات کہ نماز گذاردن دران مکروہ است

نفل کراہت دھمی بجہی جان دہ باہر آوے　　حکم اہیو وچ دیگر مغرب صحی کراہت کو
امام اٹھی جان منبر سدہا یا جاد منبر تی بھے　　اول جنازی خطبے سنت بجہ کراہت صحی
ہک جمعہ دا خطبہ بجے دو عیدا آند خطبے　　اول عیداں نفل نکیجن ایہ مکروہی رہبے
وقت ہنجی کو تنگ کری صحی کراہت ہووے　　جماعت ہووے کو فرض نہ نیتی نفلاں نیت ٹھلووے
ٹھیک دوپہراں لھندی جرہدے سجدہ تھیا منا　　اٹھی سجدہ کرنی کافر مسلم کری گناہ
ایہ مسلے ثابت انہین کتابین اسبا وچ آئے　　فتاوی وچ علوی لکھی لکھے وچ نھائے

فصل در بیان کسانیکہ اوشان کفعر بنا مکروہ است

نسا دنبالغ مست دیوانہ غسل والا بہ ھی　　نا وقت طمع اعرابی بندہ اندہا ولد زنا بجی

بانگ کراہت انہاں بارہ مؤمن بجہ جواب — خلاصے وچ ترغیب خزانی بجھو ثواب
بیٹھا اٹھی سنا بیٹھے چلدا راہ قرار — کھلا ہووی سو جہد بیٹھی وچ ترغیب اظہار

فصل در بیان کسانیکہ امامت ایشان مکروہ است

نیم دیوانہ انہا کوڑھی داڑھی باجہ شرعی — اوازجہلا دوم بندہ بند ہتر فاسق تی اعرابی
پیشاب تھلی بول بازی کھیدے تند اخصر عاق — زنان نفلان ہکہا ہان کہا ولدزنا اتفاق
ستہ ورھی ستہتر ستر اخرہے سال — کے سن ایتی امامت تسنون بجہ مکروہ مثال
مکروہ امامت انہاں جوہیاں مؤمن بجہ جواب — زند دیسے ترغیب خزانی وچ کنز العباد
جو مکروہ نمازی کلے مؤمن بجہ جواب — کل مکروہ تنزیہہ اہن کبیری وچ کتاب
طعام پکائی خوب کو بسیار سری وچ لکھے — مکروہ کری نماز اینوہن کو باجہ محبت حکھے

فصل در بیان کسانیکہ امامت ایشان روا است

مسبوق برہنہ جاہل کنگا شارۃ نفل قضا — نساء نبالغ صاحب عذر امامت انہاں فنا
انہاں دہاں امامت روا انہیوں مؤمن بجہ جواب — خلاصی وچ ترغیب صلوۃ بجھو ثواب

فصل در بیان کسانیکہ امامت ایشان روا است

کلی لنگے مندی کبی کلے فاسق جاہل — یا کل شرابی انہی کوڑھی ہوون مسافر کامل
کے مسح موزی وضو تیمم کانی کنک مقیمے — یا فرض امام جمعتی نفلاں اینوہن حکم قدیمے
یا کل برہنہ شارۃ والی یا ہک قضا ادا — یا کل فوجی کل نرد کینا حکم شراع
امام کذاری نال تیمم ایہو حکم جماعت — انہاں کوہ یا نی ہو رضرورۃ سبہناں روا صلوٰت

امام گذاری غسل تیمم ایہو حکم جماعت — اتھاں کوہ پانی یا ہور ضرورت سبھناں روا صلوٰت

امام ہووے جی غسل تیمم ایہو حکم جماعت — اتھاں کوہ پانی یا ہور ضرورت سبھناں روا صلوٰت

جماعت روا وچ بیر ایہی جی ہوون قرار کھلے — دو جہی شرط ایہی بجہ جائز قبلے سدھی چلے

امام ہووے ہسوار جمیعتے اتھاں ہیتہ ہک حیوان — اتھاں خوفین جائیں روا امامت اینوین صحی بیان

ایہ ستا ویہ فرقی روا امامت کراہت باجہ جواب — ایہ شرط اتھاں جی ہکہک فرقہ بجھو لھو ثواب

ایہ بہت کتابیں مسلے ثابت اسبابی وچ آئے — محیط خلاصی وچ ترغیب قنیہ وچ ہدایے

باب پانزدہم در بیان حقیقت امامت کوہ

کو غسل یو وضو، کری امامت پاکجہ نال یکید — امام فیری جمیعتے جائز حکم اینوین تحقیقے

امام ہووے مرتد کو فیر وقت انی ایمان — امام فیری جمیعتے جائز اینوین صحی بیان

امام جواب کرنید ایہی جو بین عمر و نجائے — کفر کنندہ فاسق اتا نماز جماعت روا نئے

کو نال تیمم کری نماز زحمت بینہ ادا — اس بعد سلامون صحت پائی بجہ نماز روا

کو خوفین جائیں کری نماز قبلہ جہو نیئے — اس بعد سلامون قبلہ خبر بجھین جائز جیئے

کسے نال وہتر یہ پانی ہووے آپ انی ہسوار — اس وسہر وکہی ادا، تیمم روا نماز ظہار

باجہ جمیعتے بیری اندر جیکو کری نماز — کرد بیری ایہ نالی فرسے فتوی نال جواز

ہسوار گذاری گھوڑے انی جتھے خوف جاء — وہتر مندا کسے نا جارہیے انی کری ادا

ایہ مسلی ثابت اتھیں کتابیں مومن بجھ جواب — مسعودے وچ قرائی لکھی بجھو لھو ثواب

فصل در بیان شناختن اوقات نماز کوہ

جنهون دهمی راه هی ابهردی ناہین بجه
اول پیشے جان ده دهلیان اصلے باجه دو چندان
استهین بجهی بجه نماشان جانجان باقی لئے
خفتان بجهی سونا چنگا دیگر سونا غم
مغرب بجهی سونا غفلت ہیشے بعد دیوا
هموار زمین کر دائره بندے کلی کهلے رکه وچ
کلّی سایه خط روانه ہیشے جهوری خط روا
کیسے نکر یوے جی ولدے اندر ہیشے هی مساب
سانون دیده ادهائی بهادهر ولن اسوادهی نرہے
سایه جهے ده ماکه سادے انه بهکن چنتر سادهی جه اد
ست انگل کجه کجه کر زمین تے کهلا کرے
اس چوده انگل باندره کجه ستان مده لگا
مسجد خارج هک کهت زیاده یانی هک لقمه کجه کلام
فرضان بجهی ہیشے مغرب سنت هور عشا
کیسے ترک جمعه خوف هی سنت وکه نیتے
ربی معنے الله اکبر ظاهر کری ادا
ده بیرون یا ترک جماعت سنت کری ادا

وقت فجر اس وچ هی باهر ناہین کجه
استهین بجهی دیگر ابهی جانجان ده ٹهنڈا
لالی بجهی تاتان خفتان ہیش دهمی شب کا
فجری بجهی سون فقیر هی سنت زوالی کم
قریب نمازان اول سونا غلبه هی شیطانا
کلّی سایه ویکه داخل خارج خط قطبے نون کجه
ایه مسئله مشکل وچ کتابان عاصی کیا سنا.
اصلے باجه دو چندان ہیشے خارج هی عدا
ساده هی چار کتنک ساده هی جه مکهر یوه ساده هی
ویساکه ساده هی چار جتیه ساده هی ترّی بجهی ہار ادا
ماه جیر هالتس قدم کجه اسد ہی مده دهرے
ستان سایه چوده وچ ہیشے باهر کیا فنا
اول سنت فجری ہیشے فاسد کجه عیان
هک شرط افهان سوکد وکجی نفلان تهین روا
وه فرض نیتی دل هته نجاستی ظاهر رب کرے
ایه حیله سنت وچ مفتین فتوی نال روا
سنت ترک خرانی اندر کرسے فرض ادا

کو دھمی ہیٹیں دو کانہ بنتی وچ راہ فنا
ایہ ہک روایتہ سنت فجری وچ خزانی اد

بتھر مار امامی فیری جی سہ فیری ناہین
ایہ حکم ایھی بجہ دیگر فجری جدہ کرین نڑاہین

وقت قریب ہویا ئی یا بھل ادا ہویا ئے
وقت جہ جی قضا ہویا ئی بجہ ترتیب کیا ئے

ایہ مسئلے ثابت اتھن کتابین مومن بجہ جواب
مسعودے وچ ترغیب صلوۃ بجھو ٹھو ثواب

باب شانزدہم دربیان روزہ ماہ مبارک رمضان

ترہی نیت ترہی روزی وچ رکھو رمضانی
ایہ جملیان فی رب فرض کیتو ھی خالق بین رحمانی

روزہ نذر معین بجھین نفل بجھین رمضانی
اتھان نیت جائز تنیک دو پہران بجھی بجھین فانی

کو نفل بھنے یا نذر معین بھنے فرض قضا
روزہ کفارہ بجھتون دھمی بجھی نڑاڑ

کے نیت کیتے نذر دی ترک معین اد
اس نیت دھمی اول جائز بجھی ناہ روا

کو تیل ملی یا سرمہ پائی کھانی ڈھنڈا سا
یا جتہ کھوا ئی لھری بتری روزہ ناہ فساد

مکھی مچھر سنکہ وچ کسے اندر وبجی ماد
احتلام کر دو ہون تپی پانی روزہ بھجدا نا

کو عورہ ڈھنے وچ کلاوی نظر بوسہ ہتہ لا
غسل رھس یادہ دی تائین روزہ ناہ وہجا

دخول کری حیوانی مردی تھیس ناہ انزال
یا غیبت لوہو کدہ کدھا ہی روزی ناہ زوال

کو مہ بجر باجھون فی ائی یا چلس ہت کتھا ئین
یا پانی وبجس کنان اندر روزہ تھیس قضا عین

انگل دبر شرمکہ بجھین جیکو خشک پائے
روزہ فاسد اسدا ناہین وچ خلاصی ہے

انھین شرطین روزہ بجھین فاسد مول بھو
ہک شرط اتھا تھین جی فر بھنے بجہ کفارہ ہو

کو وطی لواطت مجان کری دارو بیو کھا
انھین شرطین بوے کفارہ بندہ ازاد دوا

اس بھی سته اتونی روزے بھنے باجه ادا

سنگ ہووے جی ستے اندر کری ازاد غلام

استهین بھی طعام سٹھ نون دوین وقت جو کھانا

چاول کنک برابر دوین جو خرما بجه دو

بنده بھنے سته رکھی روزی بھنے باجه ادا

کو نذر کھووے روزه دار یا اپی تھیس کوس

کو صبح لواطت کھاوے پیوے وطی راتین اعتبار

کے جیت مری بہت دار و اندر کناہ ہینه محل

ناسان اکھین ہندا پانی جیکو کھت بھرے

کو عورۃ ستے وطی کری یا ہووے دیوانے

مرد بھنے نذر نفل یا آوس حیض نفاس

کو وسر بھولی وطی لواطت جی فرکھا ناکھا

کے جین رمضانے ده نون آخر ویکه کراهین کھا

کو اخر جین رمضانے ده نون ویکه کراهین کھاوے

اول دو دیہران جی جین ویکھی یوسف کیا فرما

روزه تم کرھین سر آجی جیکو ده نون کھا

کو عورۃ کھنے وچ کلاوی یا نظر بوسه ہتھ لاوے

جیکو سٹھ وچون بھنے بکری سرنون لا

روزی رکھی نفل ہو یاوے مول نکری تمام

یا سو سر شاہی اته کنک ہر ہر سٹھ دانا

یا کنکی قیمت ہر شے دیوی اکھی نشنک کو

اس بنده تصدق ناه کفارۃ کیتا حکم خدا

یا کو سنکھون ہیته ٹھے لوہا پتھر بھس

یا پیٹ غروبون کرد اینوین جهر جھکھر اندهار

یا پانی ہیٹھون اندر ورسو رکھی ناہین ٹھل

یا مقدار چنی دے طعام دندان وچون سار اتل ٹھے

یا منھ اندر کھاوی ہووے وطی لواطت فانی

یا نیت کری نه روزی ہندے قضا اینو نہیں خاص

انزال حیوانان مردی نال مس بھرقی انا

یا کھت جنی تھین طعام دندان وچو باہر کڈھا

ہک کھن قضا ہک کھن کفارۃ بہل جد نیو جاوے

ایه جین کذری راته داوچ قضے دی آ

پوندی نس کفارۃ ایھی وچ سر آجی ادا

انزال منه جی ہووے اسنون روزه صحی وکجاوے

برف باران کسے مروچ پونہی سنگھو ھیسے
بائل چھتے سادھا ظاہر اندر وچی بجھیں فاسدھے

کوباہر تھیں تل سادالاھی روزہ فاسدھے
اس فتوی نال کفارہ پونہدے وچ مسعودھے

خوا لوہو مجبو بدا جیکو کھن کھٹے
یا خود مہون جدا کرلاھی بجھیں فاسدھے

ایمان انی سدہ مست دیوانہ حیض نفاسوں پاک
ایہ بعد صبح کر نیت بہنن قضا ایھی اتفاق

جی زنان کرن دخول آپی وچ تھیے انہان انزال
یا مرد ماری مٹھ بیرون منی روزے زوال صحی

جی مرد تلی رن انی ہووے گردی زور وچی
مرد قضا کفارہ عورۃ اینویں حکم صحی

جی مرد انی رن ہیٹہ ھی کردا زور وٹے
رن قضا کفارہ مرد اینویں حکم صحیح

کسے ویکھدیاں ھی شہوۃ آوطریا کریاں تاہیں
اتھی نال دخول ہووے کفارہ انھیں وچ ماہیں

جی استھیں جھوتے تا نہ ہوطا انزال روزہ ہک قضا
یاوسر بھولی کھاوی پیوے جی فر جیتہا کھا

کسے لکر دبر فرج وچ غائب وچ فنا
یا تر پائی انگلی پیا اس قضا

لوہو کدہ کدنا دانہ بجھی ہیل جد شیوں کھا
یا مسلہ بجھی مفتے ہیلے ہکو ہک قضا

ایہ چھنہت شرطاں روزے راھیں جھبی فاسد ہوندا
رب کفارہ بخشے ایھی ہکیدا ہک ہوندا

ایہ مسلے ثابت انھیں کتابیں مومن بجہ جواب
ہدائی وچ خلاصی لکھی قنیہ وچ کنز العباد

فصل دربیان سوگند ظہار و جیہ فانی کوید

سوگند کریکو بھن گھلووے کری آزاد غلام
دہان کپڑی یا دہان تائیں دویں وقت طعام

یا سو سر شاہی اتہ کنک بر ہر کو را دانا
فقیر ہووے تری روزی رکھی اسد اینویں کھانا

کونال تسے زن لناک کہے جس دایم عقد حرام
مہ سر کردن مت جتہ زانو فرج اندام

اتہ کفارہ ہر لنک ایہی کریں آزاد غلام ۔ جی سکنک ٹھو وس ستہ انوٹی روزی کری تمام

جانجان ستہ تمام ٹھووں راتین ترک دخول ۔ جی راتیں وچلی تاسر بون پکری رکھی ناہ قبول

استہیں بحی طعام ستہی نون دوین وقت نجو کھانا ۔ یا سو سر شاہی اتہ کنک ہر ہر ستے دانا

باز و بلیاں بہر تقن الکھین کنوں تک ۔ انھین جانین ناہ ظہار خلاصی وچ مشک

بنے تدہ نال نکاح ہمیشہ جنہاں کیتا رب حرام ۔ اتھان لاون ہتہ ایہی بحہ رخصت شتر باجہ اندام

پیون نال تہاندی جائز جائز کھاون طعام ۔ جیکہ شہوۃ عورۃ مردے لاون ہتہ حرام

پیر فانی ہور مردے جھین بحہ کفارہ آیے ۔ ہر نمازی روزی بدلی کنک اتہ بیج ویہا شاہے

پیر فانی جی رکہ سنکہی دیوی کنک روا ۔ جی فرقوۃ قضا فریضہ کنک نوافل آ

ست ویہان من اتہ من ست سیر وچوں گھٹا ۔ ایہ بورہی راتین اسقاط کنک شاہجہانے آ

کنک اتنی یا قیمت اسدے بارہ ورہی معاف ۔ ہور عمر کلی کر لیکہا دیوی مست ہووے صاف

کجہ ہنا رہا تو دیوی جتہے فرض نہ حق ۔ حق والی نوں روانھیوں دیو نفل مشک

جی بہتہا دی غنے نوں ناہیں یاد غنے ۔ ایہ اسقاط قبول ہی اینویں خبر صحیح

جہن طاقت ناہیں بخش فقیراں فیر لئی بخشا ۔ جہین طاقت سودی فقیراں حیلہ حکم شرع

اتہ ویہان من چار من دہ سیر اتی جہانگیر ۔ ایہ ورہی راتین اسقاط کنک مردے کہی فقیر

باب ہفدہم در بیان ذبح کو ید

نمازی بینماز نابالغ حائض غسل نفاس ۔ ایہ کر بسم اللہ ذبح کرہین جلی کھاون پاس

شرط حلالی زندہ ہووے دو رگ لوہو یا نی کھاہ ۔ اٹھاھین تری رکان یا چار کہی بحہ حلال تھیا

ذبح کرندیاں کسے تھیں جی سر تھیا جدا
ترک کری بسم اللہ کوئی وسر کسے گئی
کو ترک کری بسم اللہ جان بوجھ کے جند گئی
کو گردن داون ذبح کری ایہ کاتی رکھ
کسے شک جیا تی پیت سنکو ٹی نر بچی نیز رکھ
نسل ہیر بسیار اکھیں رکھی پیت بھلا
باز ہی سجانہ شکرہ کو کر بسم اللہ چھوڑے
کو کر بسم اللہ نیزہ چھوڑ چھوڑے تک تیر
مچھ اباقی اتہ کاہرن بکرن ایہ محال
کو دود ہر نزور کری جیوان ایہ حکم الہی تحقیق
مچھ بوی وچ کھوہی کا ٹین کرنی ذبح محال
کو کر بسم اللہ کتا چھوڑے جی اوہ اپ بھکھی
کو کر بسم اللہ کتا چھوڑے جی اوہ اپ کھی
شرط ہر ما نوین رکھی پکڑ اپ نہ ولی کھائے
کو کر بسم اللہ کتا چھوڑے چھوڑ تھیا مرتد
کو کتا پر ماوان کافر چھوڑے چھوڑ اندر مکان
کر سوتا کسے سر لاہی یا نا جھون میا بھت

ایہ فعل کراہت وچ ہدایہ اسدے ماسو لکھا
یا ر کان سبھی دور کرنی بچہ حلال تھئی
دو ر کان یا ہک کٹی بچہ حرام تھئی
کل حلال کراہت ہووے جی مر ٹھسو وکھ
ہک شرط انفا تھیں ظاہر ہووے تھیے حلال مشک
ایہ تحقیق حرام ایہا ہی اسدا ماس نکھا
ایہ شکار حلال ہی بچہ کھت ماری یا تورے
بھت تھیں تا تھیں حلال اکھے عبد فقیر
کو کر بسم اللہ بھت کرئی لو ہو نال حلال
جی اوہ زیادہ سر جند کہ دو جہا صحی پلید
کو کر بسم اللہ بھت کرنی لو ہو نال حلال
ایہ شکار حلال اکھے بچہ کو اسوچ شک نکھتی
ایہ تحقیق حرام ایہا ہے اینوین مسلہ ہی
ترمی صید بکری ایہ صاحب دیوے مسعود فرمائے
ایہ شکار حلال ایہا ہے کو اسنون کری نزد
ایہ تحقیق حرام اہی بچہ اینوین صحی بیان
ایہ تحقیق حرام اہی بچہ جلی کھتو ست

کوجھری جناور رکھ‌نی پاکندہ اتی وچ پانی — جی پیش کندہی رکھی پانی مبا بجہ حلال نشانی

کوجھری جناور رکھ‌نی پاکندہ انی وچ پانی — جی ہیٹہ کندھی رکھی پانی مبا بجہ حرام نشانی

دنب حلال بچھانی چربی بیر ابھیر پاک — مباح تلی کلیجا رکان صحی اینویں اتفاق

نرم ہڈی سنگہ نار رگ سردا مغز ہڈی دے — پوست سنبان ہیٹی متر اکی جھم مباح صحیح

صلب غدود کراہت ھکی اندر متری تحقیق — پتا متر اکا دل دا لہو ہو کلدا کل پلید

ایہ مسئلے وچ حمادی لکھے مومن بجہ جواب — مسعودے وچ ترغیب صلوٰتی بجھو طہور ثواب

فصل در بیان میت و کفن و غسل گوید

راہ زمان ہو ربا عیان ناہ جنازہ مول — انہاں دی غسل شہید یوں خارج بچے عدول

شیر مار یا سر پا دیا یا ہیتہ کسیدی دب — انہاں شہیدے غسل جنازہ کفن اتہ سب

کے میت جلی یا گرک کھیوس تہوں مسافر — بھکھدی موتی غسل جنازہ کفن بجہ اظہار

کے حمل وجودوں باہر اوی مری جمدا ہے — ناہ جنازہ اس غسل کفن جندوں باجھو ناہین

رن مری کا پورین ماہین اس اندر حمل حیات — اس پار وکھی کھیے باہر کد ہو کد ہوآنی ساعت

حمل ونجی جی باجہ ارواح سارا ادھا کجھ — ایہ عقیدی وچ تجاجی مسلہ قیامت ظاہر کجھ

ایہ وچ ابراہیم شاہی مسلہ جبکو حمل ونجائے — رخصت اس ونجاون ابھی جی وچ روح نہ آئے

چار مہینے تم جان اندر روحوں اد — اس بچی اندر اوی روح بجھی ناہ ونجا

روح اتی جی ضایع کردا خوف ذلیتی او — مت ایہ فتنی فتنہ ہووی فتوی کری فنا

جی بتر ماری ہودی تا ہین کیہی نہر فنا — غسل جنازہ کفن اسنوں کیتا حکم شرع

جی ہو ماری پتر تائیں باجھ کنا ہوں میا
خویشاں نالی دیت اسنوں ہکسواتہ پیا

میا بھی کو شہر وچ جی تس ہووں کھا
اس مارینداں نا بھی جنازہ غسل روا

وتہ امام جنازی اندر جو مقتدی وچ امام
ایہ نادر مسلہ وچ برہنہ اندر کنز تمام

کوست کرینداہور نوں بیٹھا مار خطا
خویشاں نالی دیت اسنوں ہکسواتہ پیا

کفن غسل جنازہ تسنوں جو بدلے میا قصاص
شرط شہیدی اکی ایہن جو کجھ ایہن خاص

کھاون ہیوں سوں وصیت دار و نبو جھندا
ہکو وقت وچ جس نماز دا عقل نہ ہسو برجا

ایہ ستیں شرطاں جنہاں ہووں تہنا شہیدے خاص
ایہ چھ شرطاں جیں اخر ہووں تہناں قرب الخاص

کجھ تیز کیتوس بالغ مومن یا کی ظلم نہ دیت
انہاں خاص شہیدے کفن جنازہ نائیں غسل تحیت

ایہ مسلے ثابت انھیں کتابیں مومن کجھ جواب
شرح وقایہ اندر لکھی وچ کنز العباد

سر واحد دھر کنہا بھی یا ہک پیر یا یاد
انھیں جو ہیں شرطیں ناہ جنازہ نائیں غسل رو

دھر سارا یا نال سری کجھ یا دوہیں سارے پیر
انھیں ترھیں شرطیں غسل جنازہ جائز کھی فقیر

ہک شرط انھاں تھیں کو کری جنازہ سارا وہ عثمان
ایہ روا جنازہ وچ کنز العباد فیر وتہ نقصان

فصل در بیان کفن و غسل میت کوبہ

غسل دیوے کو مرد تائیں تسنوں وضو ہووے
تری شرطاں احتیاط کری تختہ جتھا دھووے

کجھ دھوپ دکھاوے تری پھیر دیوے تختے دی چوطر
تریواری دھوئی کفن ہر ہر نوبت پھیر

اول کری طہارت مرد حاضر ہووے کھلووے
کیا وہ تری مہ ناسیں پھیر نزدیوے منہ دھووے

وتہ سجا ہتھ جو دھووے کھبا ارکان تائیں دو
وتہ سجا پیر جو دھووے کھبا بھی پاس کھلو

وتہ سجا پاسا دھووے کھبا دھووے کل اندام
پتر پیرے وچ پانی پاہی دھووے جت اندام
کفن ترکی وچوں دیہو جی مرد دیا رہیا
تری مردی ہیچ عورۃ سنت ہکو کفن فرض
جی ترکہ ناہیچ عورۃ دیوی تری مرد نوں بچہ
ازار کفن ہک کتہ زیادہ کھریاں جوتی بچہ
دوپٹہ عورۃ دا منے حکم اینویںہی بچہ
[illegible] ہتھوں سینے بند جور زانو تیک
ازار کفن وچ سینے بند دیہو کرہو شک
کہ فیر ہتھاں پیراں تلیاں زانو متھے لاء
کھبا ملوا اندر دیہو سجا اپر دھرو
جا دکھیے ہک کفن مستان زنان اندر قبران
سلطان جنازہ ادا کرنی استھیں بچھی قاضی
امام برابر عورۃ سینے تر کل مرد امام
تکبیراں فرض جنازی اندر دعائیں استحباب
جی الحمد نہ پڑھے [illegible] جاری کہ تکبیر
استھیں پچھی کرنی فرصت جیہنے فیر سلام

وتہ اٹھائی پانی پانس سرتی کینے رب تمام
پور تن بن سروح پانی ہوئی سبہ تمام
فرض کھنوں بجھوں مل دیا ہی دانشمنداں کہیا
اول لازم والی اپر ہکی جملیاں فرض
جی بن دیوں ہک فریضہ ترکہ ناہیں کجھ
کتیاں سود ہیاں تیک پیراہن ننگ نانی کجھ
ہک کتہ تس جوڑائی اہی انتی شک نکجہ
تری کر بچہ لانی تسدے حکم الہی تحقیق
ست ہتہ بکری مردی دیہو سنت کجن نک
بسمل کلمہ اپر پیراہن اولی خاک لکھا
ایہ حکم نبالغ عورۃ مرد اینویں عمل کرہو
مکروہ جنازہ عین دوپہری ڈھلدے چڑھدے فجر
استھیں بچھی بچہ امام بچھی بجھیں ولی
جہت رہیدی ادا کرہیو نال طمع نقصان
جی دعائیں یاد کیسے ناہیں پڑھی الحمد ثواب
جاری فرصت کر کی اکھن صحی اینویں تقریر
رخصت کرنی خلقاں تائیں اذن کری کل عام

جی میت والی ناہین عیدے کیونکر تھیے خلاصے
جین بھاوی سو رھی اٹھایون جو راضی ہووے

کذار جنازہ کو نھیے اکیری واجب تسنون جاون
دفن کری تا تھیے خلاصی استھین بجھی آون

ایہ بہت کتابین مسلے ثابت اسبابے وچ آئی
جلالی وچ وقائی لکھے خلاصی وچ ہدائی

لبان زنک خاکی سرتی تالی یا مری بھاہی کرکے
اٹھین ترھین شرطین خوف ایمانی وچ کتابین لکھے

فراغ ہینی ہور ھنجھون اکھین عرق اتی مستانے
اٹھین ترھین شرطین رحمت الٰہی آکھاندی نشانی

ایہ مسلی ثابت اٹھین کتابین مومن بجھ جوآ
خلاصی وچ ترغیب صلوٰۃ بجھو لھو توآ

کفن دی حلی کو کور محل غسل نرھس کناہ
ایہ فضیلت تسنون اہی جو کریسے نام اللہ

ویر جمعہ سوار بدہ کرہو زیارۃ قبران
ایہ مسلی عین العلم وچ ایہ اولیت خبران

ہر قدم لکھیندا حج اہی بجھ جو کرن زیارۃ قبران
ایہ خزانی وچ جلالی لکھے ایہ اولیت خبران

ویر راتین کو کری دوگانہ بیچ کریسے پڑھی آیتہ
ہور قل تری ہر واری بیچ کر رکعت قرأتہ

ہور فیر سلام فضیلت اٹھان بخشے مانیوں دو
اگرچہ نراضی راضی ہوندی الٹی شک نکو

جمعہ دے راتین کری دوگانہ ہر ستر قلہ قرأتہ
مغرب بجھی ایہ گذاری وچ ترغیب آیتہ

وقت کریدی کر دوگانہ ہک فاتحہ بیچ کریسے
دوم رکعتی فاتحہ کریسے تری قل بیچ پڑھیسے

میت پہلے راۃ نوں دو بعد نماشان کر
فاتحہ کریسے ہکوار الہکم یاران ہر

اٹھان فضیلت کل ارواحان ہوندی کل ازاد
تا امین تھیوی جہانی دوہین وکھی ناہ فساد

باب چودھم در بیان نماز عیدین کوید

ترتیب گذارن عیدے اہی اتہ اداء
اول کہ تکبیر توں بجھون اکہ ثناء

تن تکبیران اکھتون ہتھ بھی نال اٹھا | فاتحہ سورۃ تم کر کہ تکبیر سناء

ایہ اول رکعتی پنج تکبیران وہ کری قیام | فاتحہ سورۃ تم کر تکبیران چار تمام

دو عیدان تکبیران سنت انوندیاں وینداں ہین | تج دہاڑی فجری پچھے کہ تکبیر صباحین

تریویہ وقت اتوتی اکھی ہکا ہک تکبیر | ایہ تکبیران واجب ہین صحی انہوین تقریر

دو دہ جائز فطر گذارن اضحی شے تری دین | جی خلقان جنگ کرائی اللہ بھیجی مینہ

صدقہ دیون فطر دا جین تی فرض زکوۃ | قربانی بھی اوہو دیوے قیامت ڈی نجاۃ

راۃ جو دھمی فطر دی اس بچی تھیے وجوب | عید نماز گذارن کنون اول دیون خوب

کل غلامی غلامی بیتی جو کجہ کلی دھیان | انہاندا صدقہ والی دیوی خبران ایہ صحیان

صدقہ دیوے تنہاندا جو اس نال فقیر | ہر سو سر شاہی انہ کنک یا جو دونی تقریر

بالغ بیٹے بیتی عورۃ بندی وبچن تانہین | انہاں صدقہ لازم والی ناہین انہین ترکھین

ست جنی ہک اتہ کھن یا ہک کھنی کا ڈ | ہر ہر مومن دنبہ دیوی تہین خالقدی ناد

پنج سالون گھٹ اتہ نہیوں دو سالون گھٹ گا | ہک سالون گھٹ بکری ناہین وچ ترغیبا

جیہ ناہینوں گھٹ نہ دنبہ حکم ایہو فی الحال | ایہ وچ مسعودی ترجمی دفتر بجھو تھیو نہال

انہا کور ہی لنگا بورا لسا لنگا کا نا | ایہ قربانی روا نہیوں اللہ اینویں بھانا

ست جنی کجہ مل کھن دو جنیاں اک بھا | ایہ قربانی روا نہیوں ہو وی کل فنا

ست جنی کجہ مل کھن ہک وچوں مرتد | ایہ قربانی روا نہیوں ہووے سبھا رد

ست جنی کجہ مل کھن ہک نیت ناہ قربانی | ایہ قربانی روا نہیوں ہووے سبھا فانی

اتہ جتنی یا اس زیادہ جی رل کرنی بھا ایہ قربانی روالفیون کیتا حکم شرائع

حصے تری قربانی کرہو بجھوایہ تقریران حصہ اپی دوجھا خویشان تریجھا بجہ فقیران

ہکدہ بکر یدی دودہ افر بجہ قربان روا استھین بجھی قیمت دیوی قیامت تھی جزا

انھین کتابین مسلے ثابت مومن بجہ جواب خلاصی وچ ترغیب صلوتی بجھو طھو ثواب

فصل دربیان شرائط جمعہ گوید

ہک شہر ہووی اسلام جی حاکم سنی حکم قاضی ہک مسجد ہووے اذن جو عام تھی جمعہ فریضہ

مسجد بھری کجہ رھن زیادہ کلی جمعہ کرے داخل شہری نال کرانو جیہری بانگ سنے

جتھی شہر ون وجن تیر چلاون یا کھور یان میدان تری کوہان نی فتوی انھان فرض جمعہ

باجہ امامی تری جمعتی خطبہ وقت جو بیٹھے ہک سجدہ کر جمعتی نسن جمعہ امام کرے

مرد اصیل جو بالغ بینا صحت عقل مقیمے انھین شرطین جمعہ فریضہ نیوین حکم قدیمے

بندہ نابالغ عورۃ اندھا لنگا مسافر رحمت انھا بند یوانان جمعہ ناہ فریضہ زنان باجہ کرن

جی غسل دے وضو جمعہ گذارے سنت غسل اہین جی اول فرضون وضو فاسد سنت غسل نا بر

جمعہ نون اول نفلان وہ چار موکد دو وہ فرائض وہ چار کری احتیاطی میثے وہ چار موکد جائز

وہ دو سنت ہور موکد چاری استحباب ترک کری نا بر انھیون کری نا بہت ثواب

ایہ مسلے ثابت انھین کتابین مومن بجہ جواب خلاصی وچ ترغیب صلوتی بجھو طھو ثواب

فصل دربیان پاکی و پلیدی آب گوید

رود جو ہین کھوہ جتھی باران ہور بجی دریا ناد اسدا مطلق پانی دیوچ خوب لکھا

کھادمتے بتریون کھلے وچ رنگ بو وذایقو
ہک شرط اٹھان تربھا وجون وجھی نال پلیدے
جی کم ہووے ایہ دو کنون جی وچ ہوی پلیدے
پس خوردہ ہر سیو حیوانان جنہاں ماس حلال
نمازے بیماز جو کافر حایض غسل نفاس
نا اسد اسطلق پانی پاک کنندہ پاک
کل میوہ کل پھل جیکہ کل درخت
شربت کر آخے پانی ددہ دہین جھاہ ماتان
ایہ آب مقیداہ غسل نیجی وضو کری نکو
مقید سخت یا تھندا ہووے اس نال نجھووے پاک
نکی جہت صفائی ایھائی غسلدے پانی دے
دوجھا پانی ہے مکروہ تریجھا پانی پاک
وضو دا پانی پاک ہے پاک کنندہ ناہین
آب مقید مطلق ناہن غسل وضو دا پانی
بعضے وچ رواتان دوہن نجس بجھان
وچ مضمرات دی ایہ مسلے جتے آب بیان
اس پانی وضو غسل نیجی وچ سراجی ہے

ایہ پاک ہے پاک کنندہ ایھی دلتی ناہ فساد
ایہ نجس بجھانے شک آنی صحی اینوین تحقیقے
ایہ نجس پچھانی شک آنی صحی اینوین تحقیقے
ایہ ہووے پانی وچ پاک ایھی بجہ پاک کنندہ مسال
پس خوردہ ہر سیو اٹھاندا ہووے پانی وچ پاک
ایہ خلاصے وچ خزانی مسلے اینوین ھی اتفاق
اٹھان چلے پانی یا ہبر گندھی کو کرکے زور سخت
کو موتہ جنی یا منک بالی ایھو حکم رواتان
پلیدی لگی جی مطلق ناہین ان لاھی دھو
اس نال پلیدے لھندی ناہین صحی اینوین اتفاق
پھلا پانی نجس ایھی بجہ اینوین حکم صحیح
تریجھا پاک کنندہ ناہین صحی اینوین اتفاق
اس پانی مستعمل ناھی جدہ کری تداہین
ایہ نجس حقیقی دور کری بجہ بندے رحمانے
فتوی ایھی پاک ہے ناکر کو نقصان
ہر انواع جواب دی کیتے رب اسان
اینوین وچ ہدایی لکھے منکو شک کرے

ان ميوي هور وانگ اٿاند جو ڪجه پاڪ حلال
ٻازکهي سجاڻ شڪر ٻلي جهڙهي سڀ نول
اهو حڪم اٿو هين ڪرلي گگر ٻجهين ڪاڏي
غسل وضو اه ڪجن درين جي مطلق هٿه تاز
خر استر پر سيو جو جو تها دو هان اندر شڪ
ٻڪا پاڻي لوهو پون آدميا ند ماس
ڪجه لو پليد پاڻي اندر ياهولي يا ٻهار
ڪجه ميا پوي وچ پاڻي يا جيوند وچ ميا
ڪجه ميا پوي وچ پاڻي يا جيوند وچ ميا
پس خورده پر سيو حيوانن جنها ماس حرام
درم شرعي جي اهي واجب درم زياده فرض
ناف زانو وچ ڪجن فريضه جي تس جو ڀهاڄري
جي تري حصيون زياده اهي تا اهي اختيار
ناف زانو وچ ڪجن فريضه جي تس جو ٿهاڻي پاڪ
ماس حلال جنهان حيوانن تهنا ڪو ها بول
ڪل جهان في روا نماز سڀڪي هوندي پاڪ
مري پليدي هوندي پاڪ استي روا صلوٰة

اٿاد هوون واڻي پاڪ اهي ڪجه پاڪ ڪنده مثال
جو ٿها اٿاند ٿيا ڪراهت علما واندا قول
ايه حڪم اٿانون تا اهي جي جنج پليدي ناد
ايه مڪروه تنزيهه اهي ولد اشڪ وڪها و
جي مطلق ناهين اه وضو تيمم ڪر دوين مشڪ
بول پيشاب اٿاند امند احڪم اينو نهي خاص
ڌهو ونوائي ڪجهي نجس اٿيائي صحي اينوين اعتبار
جس لوهو ناه وجود وچ پاڻي پاڪ رهيا
لوهو جس وجود وچ پاڻي نجس ٿيا
بول پيشاب اٿان بطقاند مرغ شتر انجام
ڪم درم اهي ڪجه سنت اس ڪم ڌهو وڃ
ڀهري نال پليدي هولي اه نماز نڪري
اس نال گذاري يا جهو برهنه صحي اينوين اعتبار
جي اهو جامه اه فرض گذارن صحي اينوين اتفاق
ايه پليد هولي اهي علما واندا قولي
يا جهون سوري ادمي صحي اينوين اتفاق
استي روا تيمم ناهين بجهو ٿهو نجات

زمین وچی ہر پلیدی سکی ہوندی پاک
ہری پلیدی پاک ہی جی فر ہووی تر
جی چم پلیا سکا ہووے جی فر ہووی تر
جی باجہ ملی چم سکا ہووے جی فر ہووے تر
جتنی بھری نرا ای بھانڈ لاتے کاٹھ پلید
پکری جامہ چادر کھند ہی جبا لیف قبا
نجس لوہی کو دہوے پیری ناہین ہوندی پاک
شمشیر کاتی جمدہر نیزا جی ایہ تھین پلید
کوہان پلید دیوی ہتھیار انہان تھیون پاک تمال
روغن تھیے پلید جی کیونکر ہووی پاک
تری شرطان اس ہنوین کرنی ہوندا ایہی پاک
تیل پلید جو رکھن کراہی بھا ہی وچ ابالینہ
ماس پلید جی ہووے رجھدا کیونکر ہووے پاک
ماس کچا جی تھیے پلید کیونکر ہووے پاک
ان ونجی جی ہر پلیدی کیونکر ہووے پاک
اڑا کورا جی تھیے پلید کیونکر ہووے پاک
اب کھلے وچ جلدی نجس ظاہر ہی تا شر

استے روا نماز ہی ہیم ناہ اتفاق
ایہ تحقیق پلید اہی بجہ منہ اندر در
ایہ بو چہوڑے ناپاک اہی بجہ استھین مول اندر
باجہ بو ایہ پاک اہی بجہ بو چھوڑے تا در
تری شرطان اس دہو نچوڑی پاک تھوے تحقیق
جی ایہ و نجس پیری ہووے دہوتی پاک روا
تری شرطان اس دہوے نچوڑے پاک ہووے اتفاق
خاک ملی یا پانی دہووے پاک تھین تحقیق
تری شرطان پانی پاک ہر وچ اکی کرکی لال
اس ابالی پانی تری شرطان دتیا پاک تھی اتفاق
ایہ مسلے وچ مسعود ہے اہن صحی اینوین اتفاق
ایہ تری شرطان دہویا ہوندا پاک سنگ مول کر ہید
تری شرطان اس ابالی دتیا پاک تھے اتفاق
تری شرطان اس دہو نچوڑے پاک تھیی اتفاق
اس تری شرطان پانی پاک ہر سکا ہوندا پاک
تری شرطان اس دہو نچوڑے پاک تھیے اتفاق
ایہ نجس اس خارج پاک اکھی عبد فقیر

آب وهي وچ جو ٻي اوان لڳد نال پليد
همواز زمين يا صحن جهتا ندے ننے ميه پليد
ده در ده گز جاليه جو فيرون اندر نالي سو
اي دو نکها ايدا جي ٻڪ پاڻي جائے زمين نوآنده و
ده در ده گز انگل اٺاويه جه جو هي پرپائے
نندها چوها ودا ڄجر جي وچ پوڻي کهوهان
نج هڪتے چار تري يا هڪ چوها دو د
اته هکتهي ست جه وچ جو هي نواب
ده پون هکتے باره جو هي جنوچ پوڻي آب
هري پوي وچ کهوهي جوها پوکي کد هوويه
ٻلي پوي جي کهوهي اندر جيونڊ باهر آوے
جتني طري ڀنڊهر جي وچ پوني پاک
جتني طري ڀنڊهر جي وچ پون پليد
شڪ هووے جي اٺان اندر پاڻي اهي پاک
جي اده زياده مطرف اهي بحه گمان
ڀيد دنبه هور ٻکري جي ٻلک وچ ميئے
انه کهورا هور گده خچر مجه ٻچے هور گانو

اده لکي يا اده زياده آب نجس تحقيقے
اده نجس يا اده زياده اب نجس تحقيقے
اسيوچ پوي پليد نجس ٿهووے دلوچ کري جهو
جته پوي پليد اوه پاساڇهور رهند پاڻي ڍهو
ناه حساب دراز جو ودي پاسے جو فرماد
اٺان هر هر صورة ده ده پوکي محدث نون جاليه
اٺان هر هر صورة پوکي ويه شڪ نانوگو
اٺان هر هر صورة جاليه پوکي کدهن ٻچه حساب
اٺان هر هر صورة تريے پوکا کدهن ٻچه حساب
گگر کبوتر نولان نائين اٺانون جاليه
ده پوکي اس جيوندي نائين اده سوجهے جاو
پاڻي نجس ٿيون هوندا صحي اينوين اتفاق
تريے پوکا اٺي کدهو حکم اينوين تحقيق
پاڻي شڪ ٿهووے نجس صحي اينوين اتفاق
فتيه وچ جو اهر نجس ٻچه پاک شرع فرمان
اٺان هر هر صورة تريے پوکا کد ٻچه
تريے پوکا اٺي ٻچه هر هر کدهن پانو

کدر نوہری بکھیار ہرہ سینہ پلنگ
کنا کا فرسور کجہ جی وچ ہونی اب
کجہ پاک پلید پا ندہا وداجیکجہ سبھی بھیے
اول کدہ پلیدي وچون بھون پانی جاد
کجہ ہوی پلیدے کھوہی اندر غایب وچ فنا
استہین بجہی بجہتون کلی جکر پانی جاد
جی تازہ دہ راۃ قریبی یک امام کیا فرما
کجہ پدی پلیدے پانی اندر پاد دمولی ہو
کجہ ہوي پلیدے پانی اندر جنہون نظري آوے
ان میوي ہور پھل درخت اب انھاندے کھاہ
پشم بریدہ ان کیاہ پتر پانی خاک
ایہ ذاتی پاک اکھی کتے کیونکر تھے پلید
ایہ مسلے ثابت انھین کتابین اسبا بیچ آئے

انھان ہر ہر صورۃ ترپے ہو کا کدھن ہار
انھان ہر ہر صورۃ ترپے ہو کا کدھن بجہ حساب
انھان پانی کدھن تدان چھوڑ جدہ متی دیسے
پانی ہووے پاک نا جی کرہو ناۃ ادا
جہ مہینے چھوری اسنون پانی ہتہ نہ لاد
استہین بجہی پاک بجہانی دلتہین شک وکجا
وضو دہووے لنک ایہ جتہی چہتان پیا
تری دہان نماز پھیرنی پندا جامہ دہو
امام محمد یوسف کھیا تہون پانی جاوے
سنار پاپل ترانا لوہا پاک تھیاہ
پشم حیوانان صابن سجی الیے نیلون پاک
بوي پلیدی اکھین دسے نجس تھیی تحقیق
مسعودے وچ ترغیب صلوتی فرائج وچ ہرائے

باب در بیان مسائل متفرقات گوید

ہزار اتھاران صفر وچ نازل تھیے بلاء
اوا ہمت ستارہوین جو یہ ستا ویہہ پنج
روزہ اتھاران ہور ستاران اول روزہ رکھی

جہ نا دارو جہ نا دہ دارو جہ نا دکیتی فرما
ایہ بجی روزی صفر وچ اور آدی کنج
رب رکھی انھان بلائین کنون درلوچ شک نکھی

تیج مسبوقی دی اورادے اندر شئی مذکور
قرضدا اجر ہر روز لکھیندا جیتا مومن دیندا
ایہو شرط زراعت مومن جیہو عمل کماہو
دانہ ہووِن بیو ہکسدا یا کم ہکیدا بیو
زمین ہووے ہک شخصدے یا نال زمیندے ہو
اول دو پہران سر مناہی آخر جینون رت
سلطان سید یا دانشمند یا صوفی استاد
انتس بابی دا مستیاں جنگل میوہ کھاہ
بدہ واری راہین تھیے برہنہ ایہی بہت زنان
سر سکی نون کنگھی پھیری داڑھی ہووے تر
منع ناہیں مسواک کدائیں کردی سر نون پاک
نال فاروقی اوہو ایہی جیہا دین وچ جاوے
صفت بخیلے ایہا ایہی اپی بیٹھا کھاوے
صفت لیئمی کیسے نا دیوی نا رج کھاوی نال
سنتون صفت سخاوی کیتا رب قبول
ایہ مقصود کرہی اینا دیوی ہور ملاں
کوچی رن نیکی کالی ملی کوڑھی جہوڑنے

کھندا تیج جو حضرت کھیا کیتا رب ظہور
ایہ حضرت وچ مشکوتی کہیا مفصل مذکور ہندا
انتس کنون رب رکھی جنت اندر جاہو
ایہ دو شرطان باطل ایہ نی اینویں حکم صحیح
یا کم ہووے ہک شخص دا ترائی شرط صحیح
دہلیون بجھی ہو کھنائے انتہی ناہیں شک
ایہ پنج تعظیمان لازم ایہن نا دل کری فساد
ایہ مسلے رب وقتی کیتے منع کری گمراہ
وچ کنند تا جا دیو مرسندا عقل ہوند نقصان
وچ دیگر مغرب فجر طلوع انتہی پھیرن در
سے چار نماز فضیلت ہی جو نال کری مسواک
نس حق رہیدا اوجی رہندا باہر کجہ نہ آوے
ناکسے دیوے نا دروچ بہاوس پھیری کونہ آوے
کھٹ کھٹ کری ہکتے دنیا کھن ویسے ارمان
دیندا نا دا اللہ دی انی ناہ عدول
ایہ غرق ہووے اب وچ اس نا سا انبیاہ
عشق مرا جس اندھی کانی لیسے لڑ کی موتے

جیتے ٹھرا بلی کتا یا ہووے روشنائے
جنوں بند ہر وین اول اخر ناہیں وچ تحقیق
ہتھ ہکو یا انگل ہک یا بچہ انگل ذود
ہک انگوٹھا دو انگل قریب سنت کھانا کھا
کھانی وقت کراہتہ ابھی سردی یاد کرے
بوری کھنگھی کھلیاں شرکت یا ٹی کھلا ازار
کوراتیں گھر وچ جھاڑو دیوے یا گھر اندر بول
فجری بھی سوں فقیری جانجان جر ہر ابھر
غسل ہوندیاں کو کھاوے ہووے میر بن حتی
عورۃ ناسدی سر دنوں یا سدے مرد نسا
ازار سیوے کو بندے نال نجاستے طعام
انھیں مسلیں صحی فقیری ہر دو بچہ جہان
جی نال شریکان بھنا کھاوے بیت بھر بٹی
زن بیراہی دا بس خوردہ مرد منوں کھاوے
مرد بیراہی دا بس خوردہ عورۃ موں نکھائے
ہووے بچہ غلام نبالغ ٹھری جی ایہ ہوون برائے
قبلی سدہی تھک نہ ستو جنگ نہ بول ہنساے

انھیں جا ہیں وچ کھی گنگ بچہ تھیائے
ابھی داخل شیطون ہوندا ہوندا نال شریک
کھاون انھاں نال تکبر اینو نکر ہو کود
جھو یا بچاں نال کھیے ابھی حرص ہواء
ابھو حکم نجاست سدنا جیکو نظر کرے
یا ساری چہل بیاری تھومی بیتہ نہیں دستار
یا کدر میل سینے انکن ایہ علماوان قول
یا دروازے انی بھندا راتیں منگا قہر
یا ابھی جا کھانا کھائے ہمیر بھی لرکا
نھو کاتی یا جاہی جھاڑو کو ماہو سدنا
یا بوری بھانڈ فاضل لگے ہوئے سبہ تمام
ایہ خبر ابھی مسعودے اندر انہو ہیں صحی بیان
یا تنا کھاوی حلق سر ٹی تراٹی شرط حرام
ہور سرمان نیندری کھانا رہند اطعام بچاوے
قبران اندر کھاون ہیون سونا اپ ھسائے
کجہ کھنن انھانھیں بچہ حرام یا کو کم کرائے
حاجت جنبھیاں مہ کند نکیچی ایہ مکروہ غذا

دوہ دہین کو ظالم کھوہی منجا پیرشی جاء
ایہ مکروہ بجھین تحریمہ کیتے بجہ حرام
بعد بلوغی فرض بندے تی جانن ہک خداء
ہکواری کہ کلمہ طیب تا پاوین ایمان
دوجہا فائدہ ایہ بجہ دائم اکھی لاء
ترجہا فائدہ ایہ بجہ نیکی چار ہزار
مدلامی تی چار حرف نیکی چار ہزار
کو پڑھی قرأتہ وچ قیامی سو نیکی ہر حرفے
پنجویہ نیکی وکہ نماز ورن ہر وضو جیں ہوے
کنہ لکھیندی تا تان ناہین جانجان ہوندے پنج
ہزار بجہی اکتالیہ لکہ بنجے تی چالیہ
ہک بدی دی اکا بدی ناہین بہت زبان
نفس پڑھی کو سنے والا اجر برابر دو
کو عمر سارے وچ سے بسمل جی دنیائی پڑھے
ستر ہزار بجہانے کلمہ جو دنیاتی پڑھے
ہک بسم اللہ دو جہا کلمہ پڑھی کو دے ہک
الحمد ہکو ترپواری قل اول پڑھی کو خواہن

ان میوہ ہور لکر کھاہ یا کجہ بھی کھاء
مسعود دے وچ خزانی ترغیب قبر وچ تمام
شک آئی کو وحدۃ اندر کافر اوہ گمراہ
منکر کون جیتے جنت جاوین رحم کری رحمان
کنہ کبیری چہل سے کردی مدفنت ہ
ایہ تری تھیسے فائدی جیکری اقرار
ایہ تری تھیسے فائدی جیکہے ہکبار
پنجاہ نیکی بھی جیتے جی اتہ لکھی ہر حرفے
دہ نیکے بے وضو تاہین تسک نہ انوکو
ہک نیکی پنج کنہ وکنا ہی نو نیکی رہی پنج
ایہ ہک نیکی تھے ایتی نیکی تیسری وچ صریح
ایہ مطالب اندر قرآن بجہ شرع فرمان
ایہ خزانی وچ خلاصی مسئلے اکھی شک نکو
توری گناہی جی پر ہووے دوزخ وچ سڑے
اگرچہ گناہین جی پر ہووے دوزخ وچ نورے
رب سے ور ہیاندی کنہ وکجیند اجے ہوور
اسد افضل شمار نکوری ابھی وده حساب

ہک شیطون دوجھا ملک الٰہی وقت خواب دے
جی ختم کری ایہ ذکری نال تا بچہ شیطون دے
دہ واری کو فرضون پچھی پڑھی کو مومن قلب
ہک لکہ فاتحہ یا لکہ بسم اللہ یا لکہ بچہ درود
ہور لکہ ویہان درجی اسنون کردا رب نصیب
ہکواری کو فرضو پچھی پڑھی جی کرسے ایتہ
اللہ اسم نا جیہے شیر نی جو ہدایت کل
ارجہ ملون ایہ منفعت نعمت جی دنیا تی کھیے
اس وودی عظمت اسمدی قائم اتہ جہان
ایہ اسم پڑھی کو خفتان پچھی جتنے کو نہ ھیے
اللہ نصیب ہرہ ایتہ کریے ہو تاہین وچ رہ
ایہ اسم پڑھی تس فائدہ جو خفیہ اسرار
ہکوارے کو پڑھی بس بارہ ختم جزاد
ہک قل پڑھی ہزار جو حاجت خیر ہزار دعا
ایہ ہر روز پڑھی ہزار وار دلتی ورد لگا
الحمد نصیب محمد ہو با کیتا کرم خدا
ہر نمازی پچھی اسنون ورد کری سو وارے

شیطون کلمہ بد سکھائے نیکی ملک پڑھا
ملک الٰہی حافظ ہوندا وچ کتنا بان سد
اسنون رب کریندا جنت لائق صحی روا لوصلح
اس مہمان وچ دنیا کردا رب موجود
ہور لکہ ثواب جی دا لکھدے ہک لکہ فضل شہید
جیوندیاں اس دھل ھشتون لیہ دنیا دے وساعنہ
جی زر ھوے تن اپ وچھی جی ایہ باوہ مل
روز قیامت قبری اندر نال بندید رھیے
جان اللہ کو نہ اکھے تا حشر ہوے فرمان
تری ہزار رکھی یا اللہ صاحب لفظ کرے
تری ہزار پڑھی کو کوشے خفتان پچھی کہ
رب نصیب کریندا اسنون ہوندے اس ظہار
الرحمن پڑھی تس رہدا جن اندا شکر کیا
رحمت نظر ہزار قبول کردا تس خداد
تحفہ الٰہی دین دا الٰہی مدح خدا
برکت اسدے قیامت تاہین ھسن ہک خدا
تا امین ھتے جہانی دوہین ویکھی ناہ دشوارے

ایہہ ہر تھوں کی علاج ایہا سی باجھوں مولیٰ کل
نماز کارن کو بانگوں اول مسجد ہتھے آئے
تکبیر اولی دی کل دنیا تھیں بہت فضیلت
جی بانگ سنے جمعے آوی بجویہ ہزار حساب
پنجاہ فضیلت بانگی تائیں ستر بجہ امام
خیر ایہائے و دا آتش لون بجھین ہور آب
دہ حصے بجہ ثواب تس جو اول کھی سلام
رزق دی تنگی نہ رسوائی تر کبھی نہ تجھین زحمت
ساز وضو پڑھ فاتحہ تری انا انزلناہ
راتیں جاگن چنگا ایہی جیکو طالب جانی
حجرہ راہ فقیراں ایہی جیکو مست خداد
بھلی راہ بہار بہلاندی بھلے راہ جو میوہ
ایہہ مسلے ثابت انھیں کتابیں کجھو ہو تواب
ایہہ امر بھی رسالہ دو وچ جیکو حق پچھانے

اسمان ہوون سو ہیدے زمیاں نال الحمدی مل
اس تری لکہ وبہ ہزار پنج نماز فضیلت
جی تم قرائت بجھی بجھی اولی ہتہ ناؤ
تکبیر سنے جمعتے اوہی ہک نماز ثواب
ایہہ حکم اینوں بن تحقیق ایہائے اس وچ نا نقصان
انہاں جیتے کھانا رجھی پکی استہیں بجہ صواب
حصہ ہک جھلیندے تائیں مسلہ بجہ تمام
انہاں تھیں وچ دہاں جالیہاں ہک جیں ہک رحمت
برکت اس کلام دی رہندا ناہ گناہ
اس جاگن نوں قیامت روپے مولیٰ شک نہ آنی
انہاں رحمت وسدے دلدانی دہ دجور دتنائے
دلتی رحمت منہ نے برکت جو ربدے گردی سیوہ
جناں انیس الواعظین مسعودے بجہ صلوٰت
اللہ تسنوں خوفوں رکھی مولیٰ شک نہ آنے

فصل در بیان آنانکہ مخالف شرع اند

جو بھی مخالف نال شریعت تھہاندا ایہہ باب
حکم شریعت سچ بجھانو ایہہ فرمایا رب
کوشش کرے بجھو جیہی قیامت ہوتو آب
ایہو حکم کیتو ہی حضرت جیتو راہ سب

حکم شریعت ظاہر اکھو حق نہ کھو دب — فساد نہ گھتو دین وچ دنیا ہندی لب

کہ عبد الصمد راک دا کلے امر بیان — خلقاں حق چھپایا غافل تھیا جہان

جو کھن سرود مباح ہی تنہاں مسلہ اکہ صحیح — تنہاں لالچ طمع منغنے ہووں ناکو وچ غنیے

تنہاں ناکو وچ جوان ھی ناکا نہی عورت — ایہ کل طمع نہ چاہنی ناکہ ہور فتوحات

تنہاں ڈھول تنبور دف سرندہ ستار کی نام رباب — تنہاں کنک زنگ شہنائی پکھاوج وکھلی ہین عدد

تنہاں گوشہ ہووے وچ ذکر نار زنان ہووں اوہ مستان — تنہا غیر الٰہی سدہ نا ناکا خبر جہان

تنہاں تدن سرود مباح ہی جی ہووں اوہ مکان — جی انھاں شرطاں باجہ سنے رانی سی شیطان

حضرت شافعی انھیں شرطین کھی سرود مباح — جو انھاں شرطاں باجہ سنے صمی انویں گمراہ

حضرت ابو حنیفہ اکھی جیکو راک سنے — ایہ واحد مہ تھین کری اواز ہور نکوں سنیے

جو انھاں شرطاں باجہ سنے خوف تنہاں ندی دین — ایہ ابراہیم شاہی اندر مسلے نافع المسلمین

امر ہی کل نصے ثابت امر کیتا رحمان — کفر تنہاں ندی حصے آیا جو منکر تھے قران

ایھو حکم صحیح حدیثاں اندر کرکی فکر پچھان — رکہ عقیدہ ثابت دلوچ مولی شک نہ ان

کوفی شافعی بجھکی مالک احمد جان — جاری اٹھی کہ کئی راک ابھی کل حرام

راک سنیدے بجھتوں گمراہ کیتے شیطان — جی تعذیر نکھاون دنیا اتی تا دوزخ اوہ جہان

جو صفت کھن سرود دی کفر تنہاں ایمان — ناقص ہووے دین دے منتہی اوہ جہان

ناد الہی بجھتوں جو گھندی نانی سرود — کفر تنہاں ایہائی ہوندا بجھن روز بروز

جو کرن سماع ویکھن مجلس دیکھو شیطان نچے — ایہ حکم شریعت چھوڑ کر کرن شیطو ندی بھائی

جو مسلم نہی کر جیکو نچدا ویکھو برا کرید
ایہ مسئلے ثابت وچ لاہور کیتے دانشمندان
اکہ فقیر الہی آوازہ کتھون بکری وادے
کفر تنہانون لازم ہوندا جو اکھن غیب خبران
جس دہ شادی ہندوان مسلم تسبین نکر ہو
کل تماشی ہندوان والی جیکو چنگا جانے
بندی کورا سخن کیتو ہی جی شاہد کیتو رب
جو غیر الہی ذبح کریندے بچہ بندی قربان
گھر دروازے مینو محلان کھوہ تلاوان قرآن
ایہ کیتے بچہ حرام ہی جو جانن اس حلال
مختصر ناجیے اندر بچہ تحفۃ الفقہاء
ایہ انہین کتابین مسئلے ثابت مؤمن بچہ جواب
جو جنت رہیندے ذبح کرنہی ہووے صحی حلال
ہر صفت الہی جو بچہ اکھن جیکو آنی شک
ویکھن سننا علم کلام باکی سنک رضا
دہ فلانی کافر ہوسیان جیکو اینو کچھے
کو منکر تھیے حلالون فرضون اینو مچان حرام

دبرے پکھون اسے ہندے شیطون الکل دیمد
نہی آواز سنیدیان کفر فرمایا جلیان میکان
ایہ محیط خزانی اندر مسئلے خلاصی وچ عماد
ایہو حکم سنیدیان تانین ہو سجدہ کرن فقیر
فکر کرہو ایہ کفر بچہانو لیتے صدق تہر ہو
یا غیر الہی سجدہ چنگا اکھی کفر بچہانے
یا جادنہ لایق اسم الہی کفر ہیو ہی جب
رضا خدا نکتے عاقل بھلے ایہ شیطان
ہور کھن فانی سلطانی اہی کفری تھین ایہ خران
دیندی کھاندی ہور رہنان اہی کفر زوال
ہور فتاوی وچ حمادی خیرۃ الفقہاء
ہور صحیح المسلم بچہین وچ کنز العباد
ایہ کھی قاضی شہاب الدین خود تصنیفون سال
کفر اکھیاے ثابت اہی صحی جانی بیشک
ایہ باقی کو فانی جانی اہی کفر روا
ایہ کلمہ اکھی نالی کافر وچ خزانی سے
یا حرام ذاتی نے بسمل کرد اہی کفر تمام

نص حدیث شریعت بجھی ہور بجھی علماء — انکار انھاں اتن کفر اکہ کیتے فقہاء
انکاری نال کفر ثابت تعذیر ثابت ھی بھا — ایہ مسلے ثابت وچ خزانی لکھی تحفۃ الفقہا

ذکر در بیان گناہ کبیرہ گوید

گو جان قضا ھک کری نماز عیدی اکہ فقیر — دو کافر ہوون ہک مسلم نسے بجہ گناہ کبیر
نا امیدے ایمن ہوون بجھیں زنا شراب — حق یتیماں غیبت کوڑ کھنن ودہ عذاب
جو سوگند کرئی کوڑی ماپیوں نوں رنجانیدا — ہور اللہ اندر شرکت انی کوڑ گواہی دینیدا
گو دائم کری گناہ نہ سمجھے چوری سحر حرام — یا بہتان چوری ہور خون کرئی ہوے سبہ تمام
ایہ مسلے ثابت انہیں کتابیں بجھو طوبجات — وچ ترغیب صلوتی لکھے مفتاح الخیرات

ذکر در بیان نظم گوید

نظم جیندا ناہی باجھوں فقہ اصول — تیں اللہ دی درگاہ وچ اوہ ناہیں نظم قبول
ملاں سیتے بجھتوں جو جانن فقہ اصول — تیں اللہ دی درگاہ وچ اوہ عامل سبھ قبول
فقہ اصول تے وحدانیت نظمیں بجھن ناہیں — ایہ راہ حقانی چھوڑ کراہیں ونن کوڑ ہیں راہیں
فقہ اصول نہ بجھن نظمی انھاں شعریں دل پرچاؤ — ایہ اکھن شعر لکھن ملائک انھاں حق نہ پایا
مسلم کسے جی وضو ہووے غیبت شعر بولیئے — استحباب انہاں اسنوں ایہ فر وضو سارے
ایہ لکھی وچ حراماں شعر کیتے رد خداء — عمل رکھو انھاں مسلیاں اہیر قیامت ھو جزا
اکہ فقیر انظم دا تہ کتھوں کھیا جواب — ایہ خزانی اندر مسلے لکھی وچ کنز العباد

ذکر در بیان سجدت دراز کردن گوید

جو رکھن مچھاں وڈیاں شیطان گھنائی دوروں
ایہ شرمندے قیامت ہوسن اللہ دی حضوروں

جاں سو اللہ حکم کریسے سجدہ جھلیاں نائیں
وڈیاں مچھاں پیشاں ہوسن رہسن اڑی ادائیں

ایہ ویکھ تماشا بھوتا سن روسن کر کر زارے
ایہ داڑھی قطعے جیہڑے کان طہسن عالم وچ خوارے

جو رکھن مچھاں وڈیاں خوف نہ کھاندے دین
ایہ مسئلے وچ کتابدی نافع المسلمین

ذکر در بیان دراز کردن ازار گوید

جو کرن ازاراں لمیاں لباس گھسیندی گیتے
ایہ بھی مخالف نال شریعت ویکھو سبھی بھجے

جو کرن ازاراں لمیاں تنہاں طاعت نا قبول
بھاہ انہاں نوں اندر روزے کیتیاں ہدیہ نزول

جو کرن ازاراں لمیاں ایہ بری کریندے کار
ایہ مسئلے وچ کتاب دی وچ کنز الاخبار

ذکر در بیان کوتاہ کردن ریش گوید

متے کنوں چھوٹیاں داڑھیاں جنہاں کرائیاں
سنت اسدا حکم ہے ترک کیتے روسیاہاں

سنت جان رسول دی ترک کریسن جے
روز قیامت دیہڑے شرمندی تھیسن سے

جی ترک کرینہی سنتوں تنہاں مت کیا
روز قیامت دیہڑے انہاں تھیسن منہ سیاہ

جی ترک کرینہی سنتوں سنت لکھاندا دین
ایہ مسئلے وچ مطالبین دلتہیں ان لقین

ذکر در بیان بھنگ وعیدان گوید

مہتر نوح زمانی جی ظاہر ہوئی بھنگ
شیطوں بالی بول وچ پیندے غافل ننگ

مہتر موسے پچھیا کہ توں بھنگ جواب
ہوں بالی شیطوں بول وچ پیندیاں غفلت بھت

جو کھٹ بھریسے بھنگدا ایہ پیا انہی راہ
حکم شریعت کیتا اسنے دوزخ بندھا

جو کھت بھریے بھنگدا اہن غافل دین وچ آیا
ایہ مسلے وچ کتاب دی ایہی شرح بلایا

پوست بھنگ برابر دوین نال فتوی مردار
جو اٹھاں پیون رکھن دوست کتے رب خوار

جو شک انی اٹھاں اندر کور الفسد ادعوے
ایہ مسلی وچ کتابدی مجموع الفتاوے

ذکر در بیان نہ دادن زکوۃ میگوید

اول فرض زکوۃ ہویا کم بختی قارونے
اوہ کافر ہو مویا ہی غافل کدھی ناشیطونے

وہ کدہ زکوۃ نہ کیا عتبہ حضرت دا اصحاب
ایہ کافر ہو مویا ہی غافل ہووس قہر عذاب

حق ربید اکدھو جلے جانگاں قہروں کھلو
ایہ حکم ہویو ہی نہضے ثابت کیوں تسیں غافل بھلو

ایہ دنیا آتش نخی ہوسن سایان کلی لاٹین
ایہ ویکہ فقیراں سہ پاس فرہندے اٹھا داغ کریسن

ایہ مسلے ظاہر کتھوں ہوئے مومن بجہ جواب
ایہ وچ مشکوتی لکھے اہن بجھو ہو ثواب

ذکر در بیان آنکہ نماز فجر پیش از صبح صادق گذارند

جو دھمی اول فجر کرینہی کردی اوہ بدعت
ایہ روا نمازاں اٹھاں ناہین وچ کنز الدقائق

جتھوں دھمی راتہی ابھردی تا ڈٹھے
وقت فجر اس وچ ہی باہر ناہین کجھ

جو دھمی اول فجر کرینہی رہیوں اوہ بھلائے
گو جان قضا ہک فرض کریے ہنجی فرض گوائے

ذکر در بیان ترک نماز و عذاب آن

کسب تھیوں برکت نسدے جیہوں ترک صلوۃ
کلمی تھیں زبان تھلیسے تلخی ناہ نجات

بے نماز اندر قبر بچھانوں لھے کیا منزائین
حکم ہویا فرقانی ہندا دوزخ اٹھاتا ہین

جو ہن کجھوتی جیتے گوشت بیتیہ یا دوکان
جو تارک جیتے ہو د نمازوں ویکھو ایہ شیطان

عبدے ناد انھاں ندا شیطوں دہر یوں معنے اکہ ظہار
کو حکم شریعت دے انھاں کرن اکوں انکار

جو تارک بنبھی ہو، نمازوں سو کیتے رب خوار
عبدی ہر ہر اکہ نمازی انھاں کیا عدا شمار

کو ھکنماز قضا کرئی کیتے سال سزا
شش ہزار چار سے ورہیاں دوزخ وچ سزا

بینماز اندی مسلے عبدی کتبوں نہے عیان
خلاصی وچ ترغیب صلوتی لکھے ایہ بیان

ذکر در بیان روزہ نا داشتن بعذر گوید

زمیاں وچ اسماناں لعنت جو رمضان کھیجے
انھاں کیتا ندامہ قیامت ہوسی کور عذر کرجے

جو طعام اک بے یار کھوائی جو رکھن انھاں روا
عذاب برابر انھاں جو تاں اِھی بجہ سزا

کو باجھوں عذرے طعام کھیجے ہک روزہ رمضان
نو لکہ ورہیاں اس عذاب کیتا رب عیان

رن کسیدی کھانا کھائی رکھی مرد رضا
ست لکہ ورہیاں بجہ عذاب اِھی مرد سزا

جو باجھوں عذری طعام کھیڈے اسنوں ایہ سزا
اس ہر لقمی بجویہ ورہیاں دوزخ وچ جوجا

شیخ شیو فی دی اوراد ے اندر ایہ عذاب
کھندا شیخ جو حضرت کھیا جھوٹھو ثواب

ذکر در بیان ہفتاد و سہ ملت گوید

جو مسلمانی دعوی رکھن فرقی جان رہبر
ہک شریعت والا سدا ہاریاتی و یکہ بہتر

بہتر راہ شیطانی پچھانے جیکو نہیں چلے
پکر سٹیسے دوزخ اندر جبہ اسد اکلے

جی اس ایمان ثابت ہو سرتے حق گناہ
گناہ اندی بدلی سر تے سار کدھیسن کھاہ

اسبابی وچ کل مخالف جو ایہ شیخ سد اون
تعزیر انھانوں واجب اِھی جی بانی جاون

جی اوہ اون لایق ہون صدق نہ انوکو
جو صدق انہے انھاں اتی راہوں بھلا سو

جو روا رکھن کل معز مانی تہاندے کیبے
جو مہ سوران باندران قیامت اٹھانے

ایہ ظاہر مسلے کتھوں ہووے عبد اکہ جواب
ایہ لکھی وچ نصابدی نصاب الاحتساب

کھٹ حدوں تعذیر اٹھا نوں جیتے اکھی قاضے
اینویں حکم شریعت کیتا جملی چھوڑا جے

حضرت اکہ سدما یا جملیاں جیکو اللہ بھاوے
ایہ حکم شریعت محکم پکڑی استھیں وکہ نجاوے

ذکر در بیان دروغ گوید

اکہ فقیر اکوردا لھسن کیا عذاب
ماس اٹھاندا کل پوسے اندر زمین خراب

جو رنج کرن ہمسایاں تائیں تنہا کیا ایذا
دوویں ہتھ کپیس اٹھاں دو کپیس پا

جو رنج کرن فقیراں تائیں لھسن کیا جوازے
کلی جسہ سرپے اٹھاں لو نرکھے سارے

جو شاہد تھیا دروغ دا تسندی سر کیا ہوسے
اس زبان کدھیسے کیارے داوں اکوں نکب کیسے

براعذاب اٹھائے تسنوں جو کرسے زنا نسا
اس ادہا حل وجودوں باہر چھوڑسین لرکا

مرد زانی نوں براعذاب اس تر مندرو
بلا وھسے اس اتنوں عالم او کھا ہو

براعذاب اٹھائے تسنوں پیتا جس شراب
اس چشماں لگیاں مہ کالا ہوسے وو درد خراب

جو مسلم تھی کر رشوت لیوں تہاندے مہ کیبے
جو مہ سوران باندران قیامت اٹھائے

جو عالم تھی کر عمل نکر سے لوکاں متھیں دیسے
اس وو ہا زبان ستیسے دہریسے اکوں نکب کیسے

جو مسلم تھی کر وده کھیسے تسندی سر کیا ہوسے
اس شکم کپیس سپ تھوہیں اندر گنکار روسے

ظلم ریا کر سے جیکو ظالم ہووے قاضے
ہتھ لوکاندی دامن اسدا خلق ہوسے فریادے

جو جبر کی نص وسار کی تسندی سر کیا ہوسے
ایہ نا بینا قیامت ہوسے توبہ کر کر روسے

لعنت پوسے تنہاں تائیں جنہاں لوٹی کھائے　　اُنھاں لکڑیاں جو حسبہ کلسے جاد نرھسے گائے

جو دیون خیر فقیراں تائیں رکھن منت ڈھورا　　ہور عذاب بھیون اُنھاں خیر نہ رھند اُبھورا

وبہ کروہ کتاب بکہ جس وچ ایہ مذکور　　ہور خزانے تے مشکوتی کیتے رب ظہور

ذکر درجیاں بہشت و حوراں میگوید

جو محکم چلسن نال شریعت ھسن گیا پر وورا　　اُنھاں اکی جھڑی ہلسن ملک رہید نورا

ملک رہیدی اکی ہوسن بھی مومن چلسن　　رنگ محل بچھا نوں حوراں جنت اندر ھسن

جنت اندر وچ کی کرسن فکر خیال　　لقاد پھیسن رہدا ناکا جنس مثال

لقاد رہیدا ویکھی سبھ تھیسن مستاں　　وسر ویسے جملیاں تائیں دوہیں بجھ جہاں

اُنھاں کیتے مدۃ مینے ہوسے بجھو جملیاں تائیں　　استھیں بھی یاد کریسن حوراں اتی جائیں

کل تردود دنیا والی جیکہ کل علاقت　　جملیاں نوں بخشے سی اللہ کرسے جا فراغت

اُنھاں بول بیٹھا بخشل بھوسے نا کجہ زحمت　　اُنھاں ناکو وال نہ سردی گرمی ناکو ہور عذاب

اُنھاں وال سرے بہر وتیاں ہوسن جاسی ہمیشہ　　لذۃ ایتھی فرعی اِجی لذۃ اوتھی مغز

ایہ انھیں کتابیں مسئلے ثابت مومن بجہ جواب　　غرائب اندر وچ خلاصی بجھو تھو ثواب

کا تقصیر فقیر نوں وچ اس رسالی ہوئے　　معاف کرہو تقصیر کل عیب نہ دہر ہو کو

کرو دعا فقیر نوں سن جملیاں نال خدا　　رب فضل کری مومناں ایمان رھی بقا

بتریہ ورھی ہزار یک ماہ اتی شب برات　　ایہ ہجرت بعد رسالہ تم بجھو تھو نجات

تمت